

וועדת תיירות – תמליל

מספר הוועדה : 3

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ג בניסן התשפ"ה (21.04.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : ברכה כהן

שעת תחילת הוועדה : 16:04

שעות סיום הוועדה : 18:20

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יעלה ביטון דה לנגה:

חשוב לי, הנה, עכשיו יש לנו קוורום עם סגן ראש עיר, בכלל. תודה, אדיר. הוא מחליף כאן את מרים סלע שלא יכלה להגיע. אז קודם כל להגיד תודה בהתחלה לכל מי שהגיע, גם מקרב חברי מועצת העיר, מהדרג המקצועי בהרל"י, מהדרג המקצועי במזכירות העירייה והייעוץ המשפטי, דן, וכמובן לכל חברי הוועדה, שהם כולם מתנדבים. אפילו נמצא פה חבר וועדה רשמי, אריה זומר, ראש, מנכ"ל התאחדות בתי המלון בעיר. פנינה אלמור, שהיא חברת הוועדה באופן רשמי, היא חולה, היא מאושפזת בבית חולים. נאחל לה רפואה שלמה. פנינה עוברת איזו פרוצדורה, נקווה שהכל יהיה בסדר, בדיוק עכשיו. להגיד תודה באמת לכולכם, ולהגיד גם עוד דבר, שהתחייבתי בפני כולם שנעמוד בזמנים של עצמנו, ולכן אני מבקשת מכל מי שנותן סקירה, לעשות אותה באמת בזמן שהקצבנו לו. ואנחנו תמיד נוהגים לשלוח בפורום רימון ובפורומים של של מובילי תיירות, אנחנו שולחים את סיכום הוועדה, ואז אנחנו, וגם חומרים שאתם שולחים לנו כדי שהם יוכלו להרחיב, בסדר? אי אפשר לצפות בוועדה שנוכל לתת הכל. בהמשך לנושא הקודם, שהיה פה בפעם שעברה, ובאמת עסקנו,

יהודה פרוידינגר:

רגע, מה זה זמנים, עד מתי?

יעלה ביטון דה לנגה:

עד חמש וחצי, אבל עם הארכה לשש.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, זה עד שש, אבל אני רוצה שבחמש וחצי נשחרר את האנשים. תראו, פעם שעברה, אני רק רוצה לעשות linkage לפעם הקודמת, עסקנו בצליינות דתית נוצרית. הייתה פה הגדולה מכולם, שלום למגדל דוד, לנטע הלר. תודה רבה, בואי שבי, איזה כיף שאת פה. נתנו סקירה גם על הגיובילי, על שנת היובל.

יוני שפירא:

הזכרת את השם,

יעלה ביטון דה לנגה:

ובאה לכאן הגדולה מכולם איזה כיף, הבן דוד הזה עוזר. אני קוזינה שלו באיזושהי צורה, מחותנים וזה. עשינו, התמקדנו ביובל, בעיקר לקראת חגי הפסחא והפסח והעלייה לרגל הדתית. יסכה ארני נתנה פה סקירה, ובאותה הזדמנות גם עסקנו בהתנכלויות של נוצרים, ובדו"ח ... ולצער, אשר יגורנו בא לנו ובשבת האש, גם עוד תקריות שהיו בעיר. שוב, אני רוצה להגיד את זה לפרוטוקול. אני רוצה

ללמד זכות על ירושלים ולא חובה ולא גנאי. רוב האנשים בירושלים, ב-95 ו-, אולי 90, לא מתנהגים כך. זאת לא דרכה של העיר. מראש העיר, דרך ההנהלה, דרך חברי מועצת העיר, למעט אולי אחד או שניים, שהם, אין מה לעשות, הם עושים את זה בעצמם, הם מצהירים על זה. אני לא,

יהודה פרוידינגר:

שוב, אף אחד לא באלימות.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא אתה.

יהודה פרוידינגר:

לא, אף אחד באלימות,

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה, הלוואי על כולם,

יהודה פרוידינגר:

אין פה אנשים אלימים, אף אחד לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא באלימות, לא דיברתי, דיברתי על יריקות ויש את זה. אבל בואו, בואו לא ניכנס. אני לא באתי ללמד גנאי. אני באתי ללמד זכות על העיר הזאת ועל ראש העיר שמגנה ויוצא נגד זה, ונפגש עם ראשי העדות הנוצריות. ושבוע הבא אנחנו עושים אירוע פה עם ה-, עם חלק מנציגי הוותיקן. זאת אומרת,

יהודה פרוידינגר:

עכשיו מת האפיפיור, הם לא יבואו.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן צריך, מה?

יהודה פרוידינגר:

מת האפיפיור.

יעלה ביטון דה לנגה:

היום? אפילו לא ידעתי. עליו השלום.

דובר:

בעיר העתיקה יש ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקי, אז טוב שאמרתם, אז אני מניחה שלא יהיה. לא הספקתי להתעדכן, ואני אוציא גם השתתפות בצער, בהתאם.

יהודה פרוידינגר:

משמה בא הביטוי, עד שיצא עשן לבן.

דוברת:

כן, עד שיצא עשן לבן.

יהודה פרוידינגר:

מהבחירה של האפיפיור.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, ודווקא מי שאמור להיבחר,

יהודה פרוידינגר:

כי שמה זה,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מישהו שטוב לעיר הזאת, הוא היה הקוסטוס הפרנציסקני, ... זה טוב לנו, כולנו מכירים אותו. אני רוצה לקוות שהוא ייבחר, כי הוא כרגע המועמד המתאים.

יהודה פרוידינגר:

למה אין מועמדת? למה אין מועמדת?

יעלה ביטון דה לנגה:

אין להם.

יהודה פרוידינגר:

למה?

יעלה ביטון דה לנגה :

אתה רוצה לעסוק בהדרת נשים בוותיקן? הם יותר קתוליים מאיתנו בעניין הזה. אז מה שרציתי להגיד,

יהודה פרוידינגר :

אתה יותר צדיק מהאפיפיור, תגיש מועמדות.

יעלה ביטון דה לנגה :

אז מה שאני רוצה להגיד, תודה לחבר המועצה על ההערה. מה שאני רוצה לומר זה שהחלטנו להמשיך מצליינות דתית, שבאמת זה הפוקוס שלה, לצליינות אחרת, שהיא לא חייבת להיות דתית. היא יכולה להיות דתית, אבל היא לא רק. וזו צליינות ירוקה או תיירות ירוקה שתציג סגנית ראש העיר, הגב' נעמי צור,

נעמי צור :

לשעבר.

יעלה ביטון דה לנגה :

עם היוזמה שלה. מה?

נעמי צור :

לשעבר.

יעלה ביטון דה לנגה :

לשעבר. אנחנו כמו באמריקה, מיסטר פרזידנט.

יהודה פרוידינגר :

כמו הראשון לציון.

יעלה ביטון דה לנגה :

בדיוק, כמו הראשון לציון. מבחינתי סגנית ראש העיר, מהנדסת העיר,

אסנת פוסט :

בפועל, לשעבר.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, אסנת פוסט ו-, נו, יאיר, שיציגו, ונמצאים פה גם גולן רייס ויעל טרסיוק שיציגו את הצליינות החברתית. זה יהיה מעניין, ואנחנו, יש לנו עדכונים קצת בשבילכם.

יהודה פרוידינגר:

אבל למה להשתמש במילה צליינות?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא צליינות, תיירות.

יהודה פרוידינגר:

תיירות.

יעלה ביטון דה לנגה:

צליינות,

יוני שפירא:

לא, לא, לא,

יהודה פרוידינגר:

תיירות.

יעלה ביטון דה לנגה:

אפשר.

יוני שפירא:

תיירות שעולה לרגל למקומות קדושים, היא צליינות.

דוברת:

צריך להגיד עליה לרגל.

יהודה פרוידינגר:

אבל ירוקה,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא, לא, הערה נכונה, כי אמרנו, יהודה, יהודה, אנחנו מבזבזים זמן. אני עונה לך. זה מראה שאתה היחיד שהקשבת לי, כי ההערה שלך כל כך נכונה, כי אמרתי, היא לא חייבת להיות דתית אבל היא

יכולה להיות גם צליינות בתוך התיירות הירוקה, וזה מה שאנחנו מנסים לעשות. אבל זה יסבירו האנשים. אז כדרכנו בקודש, ברשותכם, לפני שניגש לנושא המקצועי של הוועדה, אני אתן את רשות הדיבור תיכף לנציגי הרל"י בתיירות, שמלווים אותנו כל השנה, עושים עבודה יפה. נמצאת, סטיבן שלנו, רובין, נמצא כבר חודש במילואים ויש לו עוד חודש מילואים, וככה זה. אני שמעתי עכשיו שגם אליסף חודשיים במילואים,

יהודה פרוידינגר:

כן. סבב רביעי.

יעלה ביטון דה לנגה:

שמחברים אליו בכמה פרויקטים, אין מה לעשות.

יהודה פרוידינגר:

סבב רביעי.

יעלה ביטון דה לנגה:

החבר'ה האלה משרתים ועושים עבודה, אז אנחנו רק מוקירים אותם. אני רוצה להגיד פה לחברי פורום רימון, למי שלא יודע, פורום רימון לתיירות תרבות שייסדתי בדיוק לפני שנה, מתכנס כבר פעם חמישית, והוא בפעם הבאה, כמו שביקשתם, מי שבפורום, ומוזמנים גם אנשים שלא בפורום, מתקיים בראשות ראש העיר. זה פורום מדהים שעושה עבודה מדהימה, שכבר יצאו ממנו שלושה צוותי עבודה בהתנדבות, שחלק מוביל יוני ואייל ראובן ועוד. אחד עוסק בתשתיות בתיירות, אחד בתחבורת תיירות, שהמומחה זה יוני, ואחת עוסקת בזרות, בבניין, היינו בה, ואנחנו מתקדמים עם עזרה גדולה של מהנדס העיר, תוש"ה, שפ"ע ועוד. וכמובן ענר עוזרי. אשמח אם תדברו עם ענר, כי הוא אמור לבוא אם אייל לא מגיע, אז את יכולה לשאול אותו?

דוברת:

ענר אמור להגיע?

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, הוא אמור להחליף אותו לעשר דקות, לתת איזה סקירה. אז קודם כל, ב-17.6 בשעה שלוש תיאטרון ירושלים יארח אותנו, את הפורום. דברים חשובים עולים שם וגם מעניינים. פשוט מתארחים, מכירים את העיר, מדברים, מתמנגלים, לומדים על שיתופי פעולה. אין על זה. באמת אין על זה.

יהודה פרוידינגר:

תזמינו את הוועדה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מזמינה את הוועדה תמיד.

יהודה פרוידינגר :

לא את, שהם ישלחו הזמנה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מזמינה את הוועדה ואני גם מזמינה מובילי תיירות בעיר וזה. מה שיהיה חדש בפורום הבא זה ש- , ואת זה אני מנסה לעשות בעיר, וזה יעד גדול, לא יהיה קל, אני כבר יודעת, אני כבר מנסה את זה הרבה זמן, זה לייצר, תהיו איתי, כי זה מה זה עוגן. בשבילי זה יהיה הישג מאד גדול. לא רק לי, לעיר. לייצר מינהלת תיירות תרבות בדרג המקצועי. זה שהצלחנו להרים פורום מלמטה, מהשטח, שאמרו לי, זה לא ילך, זה לא רק שזה הולך, זה הולך ומתגבר ומתווספים אנשים ואפילו מבקשים להצטרף. אנחנו כבר מעל שישים איש בפורום. התחלנו באיזה עשרה. אוקי? אז אני אומרת שעכשיו אני צריכה את המעטפת שלמעלה, של הדרג המקצועי. כי בתוך ירושלים, יש, מה, אתה גם מפריע לי? בירושלים יש כמעט חמישה מחוללי תיירות תרבות, ואין מה לעשות, התרבות בעיר היא התיירות. אין לנו ים וקהילה להט"בית מאד ססגונית. אין לנו. יש לנו, לא מספיק. יש לנו את הרל"י, שהיא הרשות הראשית לפיתוח תיירות. פמ"י, מזרח ירושלים, החברה לפיתוח הרובע, רישוי עסקים ותרבות, שזה עוגנים. מה שאנחנו לא עושים מספיק טוב, עושים, לא מספיק טוב- זה לדבר ביחד. ואני השתתפתי באיזה פורום בהולנד, באמסטרדם, וראיתי איך עיריית אמסטרדם מחזיקה בדיוק, דומה, לא בדיוק, פחות אנשים, פחות גופים, ויש לה פורום מקצועי שמתכנס, אגב, יש את זה בתל אביב, בעיר עולם, ויש את זה בחיפה, אני שומעת עכשיו. שמקיימים פעם בחודשיים, פעם בחודש, בראשות המנכ"ל כינוס כזה שמדברים ביחד, מאגמים משאבים, כסף, מאגמים תשתיות, מאגמים מאמצים ומדברים ומרימים את זה. לדעתי יש משהו באוויר של ירושלים שהאגו נורא חזק פה בעיר הזאת. זה אני ירושלים, אז אנחנו, נכון? אני, אני ממש מרגישה את זה מהשטח, והלוואי ונצליח לייצר מנהלת. זה לא הולך לי בקלות. בינתיים, יותר מדי .

יוני שפירא :

קיים ברוב העולם.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה קיים בכל מקום, אני חייב להגיד. להקים מינהלת,

יהודה פרוידינגר :

ולמה עד שלא תקום מינהלת, אי אפשר את השולחן הזה לנצל לדבר כזה?

יעלה ביטון דה לנגה :

זה מה שאני עושה, אבל זה לא מספיק. תקשיב, פה, אתה שואל פשוט שאלה מדהימה שהיא שמניעה אותי. באמת, יהודה. למה אני מתכוונת, יהודה? למה אני מתכוונת? פה עולים דברים, יש פה בירושלים כוח אדם, תיירות, תרבות הכי טוב בארץ ובעולם. אני אומרת לך. אנשים שמוכנים להתנדב, כולם מתנדבים פה, והם מוכנים והם נותנים את עצמם בהתנדבות, והם מעלים את הדברים הכי חשובים לתחום תיירות תרבות, אבל אנחנו לא מצליחים לפגוש תמיד, לא תמיד, את הדרג המקצועי, כי לא תמיד זה רעות. רעות יכולה להגיד לי: מה את רוצה ממני? אין לי מנדט. אז אני צריכה ללכת לתמר. ועם תמר אז אומרים לי לא, זה, בגלל שזה בעיר העתיקה, זה בני סאסי. אם זה לא בני סאסי, אז אני צריכה ללכת להרצל. אתה מבינים? לא הגיוני, לא הגיוני. זה, יש מי שסבור, ואני חייבת לשים את זה על השולחן, שזה דווקא טוב לעיר. זה טוב לעיר שיש לה כמה רשויות, כי הן מתחרות ומייצרות. בעיניי צריך גם וגם, ולכן המינהלת היא פתרון ביניים במקום רשות אחת. בסדר? זה זה. אבל הפורום, אני מזמינה אותך, אגב, אני מאד אשמח אם תהיה חלק ממנו בתור חבר וועדת התיירות,

יהודה פרוידינגר :

צריך מישו שיזמין, אני לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

וגם סגן ראש העיר,

יהודה פרוידינגר :

נדחף לבד. אני לא נדחף לבד.

יעלה ביטון דה לנגה :

אריה קינג הצטרף. מה?

יהודה פרוידינגר :

אני לא נדחף לבד,

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אבל,

יהודה פרוידינגר :

צריך מי שיזמין,

יעלה ביטון דה לנגה :

אנחנו נתחיל.

יעל טרסיוק:

תגיד לי להם, זה כמו המימונה, כי אני שמעתי שאסור להזמין למימונה, אלא אומרים יש מימונה וצריך לבוא.

יהודה פרוידינגר:

לברית, לברים לא מזמינים.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקי, אז אנחנו, אז זה הדברים החשובים שהיו לי להגיד, למרות שאם לא יעלו פה בהמשך דברים נוספים, אני מקווה שענר יגיע במקום סטיבן כדי לעדכן מה שהוא יכול לעדכן בנושא תשתיות תיירות, ואם לא אז אני אעדכן. אני רואה בכם, בכל האנשים שיושבים פה, וגם בזה שאחר כך אנחנו מפיצים את המידע שעלה פה, כמי שצריך להציף לקבוצות שהן, אפשר כוס מים בבקשה? תודה. זאת טלי, מנהלת הלשכה שלי, ועושה עבודה מדהימה, וזה ההזדמנות גם להגיד לה תודה לפני שכולם ילכו, על כל מה שהיא עושה לי, על הזימונים, על התכלולים של התכנים וכולי. אני רואה בכם צינורות להעברת המידע הזה. אחד הדברים שאני אומרת בהרליי, גם לאייל, גם לענר, גם לסטיבן אבל בעיקר לתשתיות תיירות, פשוט לא יאומן. נעשית פה עבודה מטורפת. לא תמיד אני שמחה עם כל דבר. לא מתה על הרכבל, והלוואי והוא לא יבוא לעולם. בסדר, אז יש מי שמתנגד ויש מי שמאד אוהב, ויש מי שמתנגד מטעם כזה, ויש מי שמתנגד. זה בסדר, אבל יש דברים שנעשים פה שגם הם תוצר, וזה בעיניי יפה, של קשב. באנו בשנה שעברה, ממש בישיבה הראשונה, והעלינו את תיירות היערות. אם ענר יגיע אז תשמעו מה נעשה פה רק בשנה האחרונה. ורוב הציבור, אפילו הציבור המקצועי לא יודע. אני לא ידעתי חלק מזה. אז צריך יותר להפיץ, שהציבור ידע, שתיירות הפנים שמגיעה לפה תכיר את המיזמים. וגם נעשית עבודה, ואני חייבת להגיד את זה, ולפרוטוקול, נעשית עבודה ליום שאחרי, ליום שתחזור התיירות הנכנסת. כמו חניונים לאוטובוסים במזרח העיר, שאנחנו מורי הדרך, אנחנו אובדי עצות לפעמים. אנחנו יכולים לחכות שעה לאוטובוס שיעשה את הסיבוב של העיר העתיקה, אבל אם הוא חונה קרוב אליי לכותל, אז הוא עולה בעיר דוד והוא מגיע. אז זה נעשה. ונעשו פארקים ונחנכו שצ"פים חדשים, שחלקם, חלק מאיתנו מתנגדים לזה, אבל חלק מאיתנו רואים שזה הרבה פחות מוזנח ממה שזה היה עד לא מזמן, ואפשר להביא קבוצה או משפחה לשם, מה שלא יכולנו לעשות עד עכשיו. ועוד ועוד ועוד. אז לי חשוב גם דרך הוועדה הזו לספר מה עושים בעיר, ולהביא יוזמות חדשות שאנחנו רוצים שיהיו חלק מהעבודה בעיר. לא עשינו סבב היכרות, אני פשוט, מה אתם אומרים? מה אתם אומרים,

דוברת:

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

שנעשה. אז יש לי בקשה. ממש קצר, לא אני עושה את זה הפעם. כל אחד אומר את שמו ואת שם המשפחה, אם הוא ירושלמי או לא, גר בירושלים, מה תפקידו בתחום התיירות, או בכלל. יאללה, יוני שפירא.

יוני שפירא:

יוני שפירא,

יעלה ביטון דה לנגה:

נעשה לפי הסדר.

יוני שפירא:

מורה דרך או יותר נכון מדריך תיירים,

יעלה ביטון דה לנגה:

יוני,

יוני שפירא:

יושב ראש,

יעלה ביטון דה לנגה:

שני משפטים.

יוני שפירא:

יושב ראש ארגון מורי הדרך לתיירות פנים.

גדעון מור:

גדעון מור, ירושלמי, גם מוזיאון ידידי ישראל, גם מורשת ההגנה, וגם החברה לסירות גיאופוליטיים.

יעלה ביטון דה לנגה:

ניצב משנה בדימוס.

יוני שפירא:

אם מציינים ירושלמי או לא, דור תשיעי בירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, הנכד של אביגדור המאירי. אני אשמה. זה שכתב את 'מעל פסגת הר הצופים'.

רות צפתי:

רות צפתי, ילידת ממילא, ירושלים. עובדת כרכוזת תיירות במנהל הקהילתי לב העיר. אז איך זה קשור לתיירות? שואלים. זה מי שירצה לדעת, אני אספר.

יעלה ביטון דה לנגה:

רות צפתי מדהימה,

יהודה פרוידינגר:

לב העיר, מה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל אנחנו ממש חייבים,

יהודה פרוידינגר:

מחנה יהודה זה אחד העוגנים.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא, לא רק, היא עושה ,

אריה זומר:

אריה זומר, מנכ"ל התאחדות המלונות בירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

ירושלמי?

אריה זומר:

לא.

רעות פרנקל:

רעות פרנקל, תיירות הרל"י, ירושלמית.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

יש שני כיסאות, גם לנטע וגם ל ... ,

דוברת:

תודה.

יעלה ביטון דה לנגה:

מתה עליכם. בואו.

דוברת:

יהיה אפשר לדבר.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, אריה? הגענו אליך.

אריה קינג:

אריה קינג,

יעלה ביטון דה לנגה:

סגן ראש העיר.

אריה קינג:

סגן ראש העיר.

יהודה פרוידינגר:

ירושלמי.

יעלה ביטון דה לנגה:

חבר הוועדה.

אריה קינג:

תושב הר הזיתים,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

אריה קינג:

מקום מאד מתויר.

עודד טל:

עודד טל, מנהל ... פרסום של הרל"י. ... בהר אדר.

אורלי ספניול:

אורלי ספניול, ירושלמית, לשעבר בתערוכת IMTM, עוסקת בשיווק תרבות,

יעלה ביטון דה לנגה:

IMTM זו התערוכה הלאומית, אפשר להגיד, לתיירות, והיא ב-7.8 למאי?

דוברת:

7.8 למאי, כן.

נעמי צור:

היי, נעמי צור, אני מובילה את המיזם של עלייה לרגל ירוקה ועומדת בראש קרן ירושלים ירוקה, ירושלמית.

מיטל פיון:

מיטל פיון, ירושלמית, ממוזיאון ידידי ישראל.

שרונה דרעי:

אני שרונה דרעי, נעים מאד, חדשה בפורום. אני במקור מקריית ארבע אבל כבר שנים בירושלים, אני עשר שנים מנהלת את מוזיאון המוזיקה בכיכר המוזיקה.

יעלה ביטון דה לנגה:

גם מוזיאון המוזיקה העברי.

גדעון מור:

היא תשמח לארח את הפורום.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו נעשה.

שרונה דרעי:

נכון, נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לנו חמש שנים.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

אני מאד ממליצה,

(מדברים ביחד, צוחקים)

יהודה פרוידינגר:

חוץ מזה שהכניסה יקרה הכל בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אנחנו לא משלמים, אנחנו ... אני אומרת שוב, אריה קינג, שלא היית, אני אומרת שוב לכל חברי הוועדה ותעבירו לכולם, וזה יהיה כתוב. אני מזמינה אתכם להצטרף בפורום המקצועי של השטח שנקרא "פורום רימון לתיירות תרבות". אנחנו עושים דברים מדהימים, גם מתוך דברים שעולים בפורום, וגם בעיקר מכירים את העיר ואת החברים שלנו בפורום, שזה לא פחות חשוב.

אבי:

שלום, אני אבי, תמלול והקלטה, ירושלמי.

דוברת:

מה?

אבי:

תמלול והקלטה.

יהודה פרוידינגר:

יהודה פרוידינגר, חבר הוועדה, וירושלמי.

יעלה ביטון דה לנגה:

ומחזיק תיק הרווחה.

יהודה פרוידינגר:

זה לא רלוונטי.

דוברת:

זה חשוב, חשוב,

יעלה ביטון דה לנגה:

לכולם חשוב, זהות חשובה.

דן בן טל:

דן בן טל, הייעוץ המשפטי.

ברכה כהן:

ברכה כהן, ירושלמית, מזכירת הוועדה.

יאיר קמיינסקי:

יאיר קמיינסקי, מנהל שותפות ... שורק עליון, לשעבר ירושלים, היום צור הדסה.

יהודה פרוידינגר:

איפה היום?

יאיר קמיינסקי:

צור הדסה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אל דאגה, אנחנו נכבוש את כל עוטף ירושלים.

יאיר קמיינסקי:

אנחנו עצרנו את ה-, פעם אחת שניסו,

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו בעד, בעד הכיבוש הזה אנחנו בעד.

אסנת פוסט:

אסנת פוסט, אני עכשיו עובדת עם נעמי, ירושלמית, דור שלישי.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל גם מעורבת בהרבה פרויקטים שקשורים לתיירות וסביבה,

יוסי חביליו:

הייתה מהנדסת העיר.

יעלה ביטון דה לנגה:

אמרנו את זה, לא היית.

יוסי חביליו:

אה, לא הייתי.

יעלה ביטון דה לנגה:

כפרה עליך, לא להסגיר את האיחור.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

ראש הסיעה שלי, שאני מאד גאה בו.

אדיר שוורץ:

אדיר שוורץ, סגן ראש העיר.

יעלה ביטון דה לנגה:

מחזיק תיק,

אדיר שוורץ:

מחזיק תיק צעירים.

יעלה ביטון דה לנגה:

וראש התעוררות, ראש התעוררות.

דוברת:

רגע, לא הוא סגן?

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לנו שמונה סגני ראש עיר, יש פה, יושבים בחדר שלושה סגני ראש עיר.

יוסי חביליו:

... בשביל יעלה.

אדיר שוורץ:

נושא חשוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

כי זה כלכלה, זה כלכלה.

יונתן פלג:

יונתן פלג, חבר וועדה ומועצה, ומחזיק תיק איכות סביבה.

יעלה ביטון דה לנגה:

איכות סביבה מאד קשור גם היום, ויונתן ואנחנו משתפים פעולה,

דוברת:

הבוקר עם הזבל, לא? זה היה הבוקר?

יעלה ביטון דה לנגה:

שלשום.

דוברת:

שלשום?

יעלה ביטון דה לנגה:

עם הזבל, היא מתכוונת ... ,

יונתן פלג:

זה חונה אצל אריה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אצל אריה.

יהודה פרוידינגר:

שהוא לא איכות סביבה.

יונתן פלג:

התהום בינינו וגם השולחן, אריה. נעים מאד.

יהודה פרוידינגר:

כן, יוסי חביליו,

יוסי חביליו:

יוסי חביליו, סגן ראש העיר, מחזיק תיק תרבות ... וצופים. משפחת חביליו 700 שנה בירושלים,

יעלה ביטון דה לנגה:

1267.

יוסי חביליו:

אולי תעשי ישיבה אם המגדלים עוזרים לתיירות או פוגעים בתיירות.

גדעון מור:

הוא מזמן דוד המלך.

יעלה ביטון דה לנגה:

אגב, זה הנושא הבא בפורום רימון,

יוסי חביליו:

הייתי ... חשבתי יש פה,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה הנושא, יוסי, זה הנושא של פורום רימון הבא.

נטע אביטל:

נטע אביטל, ירושלמית, מנהלת שתי קבוצות פייסבוק בנושא תיירות בירושלים ומביאה את הדברים החשובים לקהל.

יעלה ביטון דה לנגה:

את כבר לא ביד בן צבי?

נטע אביטל:

עדיין.

יעלה ביטון דה לנגה:
עדיין ביד בן צבי, יופי.

שרונה דרעי:
מה השם של הקבוצה?
נטע:
יש ירושלים למטיילים, וירושלים שלנו.

יעלה ביטון דה לנגה:
הצילומים הכי יפים בפייסבוק, ברשתות בכלל, זה של נטע. שתדעו. אין דברים כאלה, אין.

שרה פרי:
אני שרה פרי, נעים מאד, אני סמנכ"לית שיווק ביד בן צבי ואני גרה במושב קטן שנקרא גבעת יערים.
לא קריית יערים,

יהודה פרוידינגר:
גבעת יערים.

שרה פרי:
גבעת יערים.

יוסי חביליו:
מכירים טוב.

יעלה ביטון דה לנגה:
והיא מלכת ירושלים, מורת דרך מהטובות ביותר שיש. גם כותבת על סיורים,

אדיר שוורץ:
גם יש ... ג'חנון של שבת.

דוברת:
וואו.

יוסי חביליו:

מה אמרת?

אדיר שוורץ:

בשבת יש את הג'חנון של שמחה.

יוסי חביליו:

כן, זה נכון.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

זה על מפת התיירות.

צחי סמייה:

אני צחי סמייה, מורה דרך, ירושלמי, פה במוסררה, וגם עובד בכנסת, 26 שנים. אני לוביסט בכנסת. נעים להכיר.

גולן רייס:

אני גולן רייס, אני עולה לרגל. אני איש השפלה שעליתי היום לאנשי ההר. אני מייסד יחד עם יעל את עמותת דרך עלייה לרגל ירושלים, שמקדמת מיזם תיירותי חברתי קהילתי שנציג אותו שנקרא "דרך עלייה לרגל ירושלים".

יעל טרסיוק:

יעל טרסיוק, נולדתי בדפנה אבל הסבתא רבא שלי הייתה דור שביעי בירושלים, ואז,

יעלה ביטון דה לנגה:

נחשיב לך.

יעל טרסיוק:

כן,

יעלה ביטון דה לנגה:

נחשיב לך.

יעל טרסיוק:

יש משהו.

גורה ברגר:

... זה שזה היה בעבר לא נחשב.

יעל טרסיוק:

בדיוק.

גורה ברגר:

רק עכשיו.

יעלה ביטון דה לנגה:

גורה ברגר:

אני.

יעלה ביטון דה לנגה:

גורה ברגר.

גורה ברגר:

גורה ברגר, יועצת תקשורת ותיירות בערך 30, 35 שנה בתחום בירושלים, ירושלמית, ואני מזמינה את הפורום להיפגש אצל הלקוח החדש שלי, עין יעל, בפעם הבאה, מקום מהמם.

דוברת:

איזה?

גורה ברגר:

תודה רבה.

יהודה פרוידינגר:

עין יעל.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רק אגיד ש-,

יהודה פרוידינגר:

יש שמה עכשיו אירוע ליום הזיכרון.

גורה ברגר:

נכון.

יהודה פרוידינגר:

פעם ראשונה, פעם ראשונה ש-,

יעלה ביטון דה לנגה:

שגורה ואנוכי,

יהודה פרוידינגר:

... אירוע ליום הזיכרון.

יעלה ביטון דה לנגה:

והרל"י,

יהודה פרוידינגר:

כל הכבוד.

יעלה ביטון דה לנגה:

עודד מייצג פה את הזה, אני שלחתי לכם, למי שהיה בפורום, אבל אם לא אז אנחנו פרסמנו את זה,

יהודה פרוידינגר:

שלישי רביעי חמישי?

יעלה ביטון דה לנגה:

את הכתבה של עמית פיליפסון, זה עמית פיליפסון? עמית פיליפסון או שם משפחה אחר? על הקולינריה.

גורה ברגר:

אהרונסון.

יהודה פרוידינגר:

אהרונסון.

גורה ברגר:

אהרונסון.

יעלה ביטון דה לנגה :

סליחה, פיליפסון. עמית אהרונסון. היו שתי תכניות, על רחוב עזה ועל עמק רפאים, בנושא קולינריה אבל לא רק, אלא גם על האופי של השכונה. זה תפס מאד חזק, וקיבלנו אתמול אישור ואנחנו נרים גם בעין כרם וגם בנחלאות שוק ונביא גם לבתים של הנשים המבשלות, שזה יוזמה של העירייה, שזה תיירות חברתית.

גורה ברגר :

שמארחות. הן לא מבשלות. אנחנו רוצים להוציא אותם מהמטבח.

יעלה ביטון דה לנגה :

הן מארחות. הן גם,

גורה ברגר :

נכון. הן גם מבשלות, אבל ... ,

יעלה ביטון דה לנגה :

אני לא רוצה להוציא אותן מהמטבח, כי מה שהן מבשלות כל כך טעים, שאוי ואבוי לנו אם הן יצאו מהמטבח, לא יהיה לנו איך ללקק. אבל לא, את צודקת. אבל זה מיזם שאנחנו מריצים אותו, האמת, כבר 20-30 שנה, את מכירה את זה, גם בעין כרם, נפלאות עין כרם, ועוד, ועוד ועוד,

יהודה פרוידינגר :

... שמה,

יעלה ביטון דה לנגה :

ויהיה תוכנית, וכל הכבוד לך,

יהודה פרוידינגר :

יעל,

יעלה ביטון דה לנגה :

שאת דוחפת גם לזה.

יהודה פרוידינגר :

זה עלה גם בנושא של ועדה לענייני עסקים. אנחנו חייבים לעשות פורום עירוני, דתיים וחילוניים ותיירנים ומדריכים ליצור, שכל המטבחים הביתיים האלה יוכלו לקבל תעודת כשרות. כל מיני סיורים רשמיים של העירייה לא יכולים ללכת למקומות כאלה. העירייה לא יכולה להוציא בגלל ש-, עכשיו, אני מבין את המגבלה, ולי יש בראש איזשהו פתרון.

גורה ברגר:

אז אני אשמח לשמוע.

יהודה פרוידינגר:

למה הם לא יכולים לתת.

גורה ברגר:

בוא ננסה לעשות,

יהודה פרוידינגר:

אז אנחנו חייבים לעשות, דיברתי על זה גם עם אריאל בזיז שהוא מחזיק תיק עסקים, ודיברתי כבר עם יושב ראש המועצה הדתית, שחייבים לעשות איזה שולחן ולמצוא פתרון.

גורה ברגר:

אני אשמח.

יעלה ביטון דה לנגה:

הלוואי.

יהודה פרוידינגר:

... לתת הכשר,

גורה ברגר:

... נשים אצלנו ב-,

יהודה פרוידינגר:

למארחים ולמארחות הביתיות.

יעלה ביטון דה לנגה:

הלוואי. אגיד לך רק,

יהודה פרוידינגר:

יוכלו, שקבוצות, שכל הקבוצות יוכלו,

יעלה ביטון דה לנגה:

אגיד לך רק שחלק מהבתים המארחים האלה שהם באמת לא רק פה ואוכל,

גדעון מור:

זה סיפור.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה סיפורי חיים. זה סיפורי שכונות. זה סיפורים מיתולוגיים,

יהודה פרוידינגר:

ודרך אגב, גם אם אני אפתח, זה לא קשור, גם אם אני אפתח,

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, רגע,

יהודה פרוידינגר:

מטבח ביתי ואארח, לא ייתנו לי כשרות.

גורה ברגר:

אני מודעת לזה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז רגע, אגיד לך,

גורה ברגר:

גם החרדיות אצלנו מודעות לזה.

יעלה ביטון דה לנגה:

חלק מהאנשים האלה בעבר סגרו את העסק או שלא הפכו אותו לכשר, משום שהתיירות בירושלים, אין מה לעשות, זה חמישי בערב, שישי, שבת. זהו. וכל משפחה שבאה אליי ורצתה לעשות שבת בת מצווה, שבת חתן כלה, אירחנו אותם בבתים האלה, אז גרמנו לאנשים לאכול אוכל כשר אבל בלי תעודה. אבל אם תצליח לשבור את הדבר הזה, אז אנחנו נודה לך. דוד, יהודה פרוידינגר, והוא באמת,

גורה ברגר:

... זה כשרות ביתית, אנחנו קוראים לזה כרגע. אני אשמח לשבת איתך,

יעלה ביטון דה לנגה:

הו, יופי,

גורה ברגר:

... פתרון.

יעלה ביטון דה לנגה:

תומר ... לוי, עושה הרבה דבריים בתיירות, אבל בירושלים ב... הזמן. בוא תשב איתנו, תומר, ותודה שבתא. אני מעבירה את רשות הדיבור לרעות פרנקל, ותיכף תגיע גם הסמנכ"לית של הרל"י, מיכל, לתת סקירה קצרה על מיזם תיירותי חדש בעיר שחשוב לי, ואז נעבור לסקירות המקצועיות. בסדר? תודה רבה, רעות.

דוברת:

רעות, זה המצגת שלך?

רעות פרנקל:

כן.

(מדברים ביחד)

רעות פרנקל:

טוב, אז אנחנו נעשה את זה יחסית בקצרה. אנחנו נסקור את מה עשינו במרץ-אפריל, מאז הפעם האחרונה שנפגשנו, וגם קצת נדבר על פרויקטים עתידיים. אז ככה, בערך לפי סדר כרונולוגי. במרץ היו לנו, האמת שזה היה פברואר ומרץ, היו לנו הכשרות תיירנים. התחלנו הכשרות תיירנים לחיזוק תעשיית התיירות. זה סדרה של סך הכול חמישה מפגשים פרונטליים, שלושה מפגשים איסוניים שבהם יהיו בעצם ימי חשיפה עם פגישה עם סוכנים ומפיקים ומנהלות רווחה וכדומה, כמובן בהתאמה לנושאים שנלמדים בהכשרות. הרעיון הוא לתת העמקת ידע וכלי עבודה לתיירנים הירושלמים. המפגש הבא הוא ב-19 במאי, ועוד לפני כן יהיה לנו יום חשיפה שהיה מולדת השבוע ונדחה. היה לנו אירוע חשיפה ליו"רים מאיגודים רפואיים, זה אירוע שהתקיים בשיתוף לשכת הכנסים שלנו, של ירושלים. אירוע שנועד לקדם את האירוח של הכנסים בעיר, ובעיקר בדגש על כנסים רפואיים. זה היה בשיתוף פעולה של בנייני האומה וההסתדרות הרפואית, האר"י. השתתפו בו כ-300 איש, האירוע

התקיים בבנייני האומה. כל המשתתפים היו יו"רים של איגודים רפואיים. חלקם אף נשארו ללון בעיר וקיבלו סיורים יום למחרת.

גורה ברגר:

מי מהתיירנים השתתף בזה?

רעות פרנקל:

מה?

גורה ברגר:

מי מהתיירנים,

רעות פרנקל:

זה לא לתיירנים, זה נועד ליו"רים הרפואיים. הם באו לשמוע מה לשכת הכנסים מציעה, איזה חבילות נותנות העיר וכאלה. זה, זה לא קשור לתיירנים באופן ישיר. זה יו"רים מקצועיים של איגודים רפואיים ש-, או פוטנציאל להביא את הכנסים שלהם לעיר.

יהודה פרוידינגר:

לקדם את בנייני האומה.

גורה ברגר:

אני יודעת בדיוק מה זה, אבל אני לא מבינה, כאילו, כשהם עושים כנס הם לא יוצאים קצת,

(מדברים ביחד)

רעות פרנקל:

כשהם יגיעו לשלב, כשהם יגיעו לשלב של לעשות כנס, אז עושים את החיבור לתיירנים. אבל עד אז, קודם כל זה קודם לספר מה יש לעיר להציע.

גורה ברגר:

לא, הם עשו את הכנס ב- ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקיי, תודה. התשובה מספקת. וגם להגיד שזו הדרך שלנו לעודד כנסים בינלאומיים בעיר.

רעות פרנקל:

גם בינלאומיים וגם מקומיים.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו לא רק מחכים שהם יבואו אלינו, אנחנו יוזמים פנייה, וזה מה שקרה כאן, וכל הכבוד.

רעות פרנקל:

מרתון, בתחילת אפריל התקיים מרתון ירושלים. אנחנו אירחנו 12 כתבים זרים, רובם היו פעם ראשונה בירושלים ובישראל בכלל. היה סיקור בינלאומי נרחב למרתון, זה מהנקודה הזאת, וכמו שיעלה ציינה, "אוכלים את ירושלים", זה שם סדרת התוכניות, זה סדרת תוכניות טלוויזיה בתחום הקולינריה, בשיתוף של Foody בהנחיה של עמית אהרונסון. כל תוכנית מתמקדת באזור אחר בעיר וחושפת את הקולינריה באזור הזה.

יהודה פרוידינגר:

באיזה ערוץ, משהו?

יעלה ביטון דה לנגה:

באיזה, שואלים,

דובר:

12, לא?

רעות פרנקל:

אז Foody, Foody ,

יעלה ביטון דה לנגה:

. Foody

רעות פרנקל:

זה בפני עצמו, וזה משודר בקשת 12.

אדיר שוורץ:

יש לזה תפוצה מאד יפה בדיגיטל וכן הלאה,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מטורף הפניות בנושא.

אדיר שוורץ:

מאד מאד, מאד חזק.

יהודה פרוידינגר:

זה רק בדיגיטל או גם ב-?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא,

רעות פרנקל:

גם בדיגיטל,

יעלה ביטון דה לנגה:

היא מסבירה לך,

רעות פרנקל:

גם בדיגיטל וגם בטלויזיה.

יעלה ביטון דה לנגה:

בערוץ Foody שהוא ערוץ קולינריה,

אדיר שוורץ:

גם בטלויזיה,

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם בערוץ 12.

אדיר שוורץ:

אבל התפוצה של זה בדיגיטל היא מאד מאד חזקה,

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון, מאד.

אדיר שוורץ:

לתוכן של עמית ויונתן, יש ... הוא אגב ירושלמי לשעבר.

דוברת:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

קיבלתי המון המון,

עודד טל:

גם בקשת וגם בהוט וגם ביש וגם בסלקום, זה בכל הערוצים.

(מדברים ביחד)

דובר:

והם טובים.

יעלה ביטון דה לנגה:

נו, תגיד.

דוברת:

לא, מה, עוד פעם אני אגיד?

(מדברים ביחד)

רעות פרנקל:

קצת על פרויקטים עתידיים, בחודש מאי, בתחילת חודש מאי, התקיים יריד ה-IMTM, כמו שיעלה ציינה. חלק מהיריד, משרד התיירות מביא סוכני תיירות בינלאומיים. יהיו כ-70 סוכנים בשיתוף משרד התיירות אנחנו מביאים אותם לירושלים לארבעה ימים. זה יכלול סיורים בעיר. יהיה גם יריד ספקים ומפגש עם תיירנים ירושלמים, תצא על זה הודעה מסודרת עם התאריך, השעה, המקום, וכמובן ניתן יהיה להירשם מראש למפגש. יוני מוזיקלי,

יוני שפירא:

מחברים אותם למורי הדרך הירושלמיים?

רעות פרנקל:

תצא הודעה רשמית. אתה שואל על היריד ספקים?

יוני שפירא:

כן. לא, על ה-,

רעות פרנקל:

אז יריד הספקים,

יוני שפירא:

על ה-IMTM.

יעלה ביטון דה לנגה:

בוודאי.

רעות פרנקל:

אז היריד ספקים של ה-IMTM. תצא הודעה במובילי תיירות, יש את ה-,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא רק במובילי תיירות, את אמרת לי שגם זה יצא במייל.

רעות פרנקל:

יצא גם במייל וגם במובילי תיירות, וגם במלונאים.

יעלה ביטון דה לנגה:

כל מי שרוצה להצטרף, ... שיצטרף.

רעות פרנקל:

ואם זה רלוונטי לכם, זאת אומרת, אם זה רלוונטי לבוא לפגוש סוכני תיירות, אז בשמחה.

יוני שפירא:

מישהו להוביל את הסיורים האלה, בדרך כלל מורי דרך.

רעות פרנקל:

להדריך את הסיורים? משרד התיירות, זה בשיתוף עם משרד התיירות, משרד התיירות יש להם את מורי הדרך שלהם שמלווים את הקבוצות.

יהודה פרוידינגר:

מה זה נחשב תיירנים ירושלמיים?

יוני שפירא:

מי האיש קשר, ... ?

יעלה ביטון דה לנגה:

תיירנים זה כל מי שנוגע בתיירות.

רעות פרנקל:

יעל גולן, היא ראש מחלקת אירוח של משרד התיירות.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה יכול להיות מורי דרך, זה יכול להיות סוכן מורי דרך, זה יכול להיות מנהל של מוזיאון, תיאטרון, מסאג'יסט וזמר או מתופף. זה יכול להיות כל המנעד של תרבות הפנאי.

רעות פרנקל:

האמת, יעלה, אם להיות כנה, זה יותר מיועד לאטרקציות, בתי מלון, תיירנים,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, הוא שאל מה זה המונח תיירנים.

רעות פרנקל:

אה, סליחה, סליחה,

יעלה ביטון דה לנגה:

עניתי לו,

רעות פרנקל:

חשבתי אתה שואל למי הזה, סליחה.

יעלה ביטון דה לנגה:

עניתי לו מה זה המונח. אבל,

יהודה פרוידינגר:

לא, ... מפגש עם תיירנים בירושלים.

רעות פרנקל:

תיירנים זה לרוב מי שעוסק בתחום התיירות, בין אם זה בתי מלון, אטרקציות, יזמי תיירות שעושים, שפועלים,

יעלה ביטון דה לנגה:

תראו, אני רוצה להגיד משהו שכבר אמרתי בהקשר לדברים שאמרה בעבר פה זה, ואני רוצה להדגיש את זה עוד פעם, כי כל פעם יש אנשים. תיירות, נשמת אפה של התיירות, ויכולים להגיד מה שרוצים, בסוף נשמת אפה של התיירות זה מעגל השנה והקמפיינים שסביבו. ואנחנו בעיר הזאת, בעיקר במשבר ביטחוני, כבר שנה לפחות ויותר, מאפריל שנה שעברה בפסח, שזה היה מרץ, אנחנו מדברים תיירות פנים, כי אין לנו תיירות נכנסת בכל הארץ, אבל בוודאי לא בעיר. ואנחנו עשינו פה מה שלא עשו אף פעם פה, וגם לא מצליחים בערים אחרות. אנחנו הכי טובים בארץ היום בשיעורי תיירות הפנים, וזה כי התחלנו לדבר ולחפש כל הזדמנות לסיבה למסיבה. אז אם יש מכביה-- סיבה למסיבה, אם יש יוני מוזיקלי סיבה, ואם יש אירוע IMTM אז סיבה למסיבה. זאת אומרת, כל אירוע כזה מזמין קמפיין שכולל לינות, עידוד ללינות, בסוף לינות זה כלכלת העיר, אטרקציות, הטבות לאטרקציות, סיורים וכל מה שביניהם, מסעדות. ויגיד לכם מחזיק תיק העסקים, או לפחות סגן ראש העיר, אדיר שוורץ, וגם חביליו שהלך עכשיו אבל שיש התעוררות עסקית בירושלים סביב המסעדות והאתרים. היא קיימת, אני מדברת עם הרבה מוסדות שלנו, אז אני לא אומרת שהגענו לנחלה, אבל קמפיינים סביב כל דבר, סיבה למסיבה, זה נשמת אפה של התיירות בעיר.

נטע הלר:

אני חייבת להגיד משהו,

יעלה ביטון דה לנגה:

בבקשה, תגידי, רק תזכירי,

נטע הלר:

נטע הלר, אני משנה למנכ"לית במגדל דוד, מוזיאון ירושלים. המוזיאון עבר חידוש בהיקף של 50 מיליון דולר.

יעלה ביטון דה לנגה:

תגידי גם מי המתכנן והאדריכל. תגידי, תגידי.

נטע הלר:

המעצבים חנן וטל דה לנגה, בתמיכה גם של העירייה,

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

... בן דוד של בעלי,

נטע הלר:

וגם של קרן קלואו,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואין לי קשר לזה, אני לא קשורה, אם הוא רואה אותי ברחוב הוא לא מזהה אותי.

נטע הלר:

העיצוב מדהים, ומי שעוד לא היה אני ממש מזמינה אתכם. אני אשמח לעשות לכם סיור במוזיאון החדש, מדהים. הקמפיינים בהרל"י הם נהדרים, הם אחלה. לנו במגדל דוד, אנחנו פותחים תערוכה ענקית במימון של עיריית ירושלים על יהורם גאון, מחווה ל-70 שנות פעילות שלו, ביולי. לו הייתי יודעת לפני שנה שמתוכנן ביוני קמפיין מוזיקלי, אז הייתי מקדימה, זה בסך הכול חודש, הייתי מקדימה את התערוכה שהיא ה-תערוכה הגדולה שלי שמושקעים בה כמעט 2 מיליון שקלים.

יהודה פרוידינגר:

באיזה תאריך ביולי?

יעלה ביטון דה לנגה:

I rest my case.

נטע הלר:

אני פותחת ב-3.7,

יעלה ביטון דה לנגה:

I rest my case למה צריך מינהלת תיירות בעיר.

(מדברים ביחד)

נטע הלר:

מעולם לא הצלחתי להבין, סליחה,

יעלה ביטון דה לנגה:

... חודש וחצי,

נטע הלר:

מעולם לא הצלחתי להבין,

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, רגע, רגע,

נטע הלר:

כמה חודשים קדימה מה קורה בעיר. אפילו את פתיחת המוזיאון שלנו,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל את מפריעה לה ... ,

נטע הלר:

אני מפריעה?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אני אומרת, בואי לא נקטע אותה,

נטע הלר:

אה, סליחה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רוצה ... ,

נטע הלר:

מהבחינה הזאת המינהלת היא כל כך חשובה.

יעלה ביטון דה לנגה:

.I rest my case

גורה ברגר:

לא, כי,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל רגע, רק להגיד פה, לא, לא, גורה, גורה,

נטע הלר:

אני לא מאשימה אף אחד.

יעלה ביטון דה לנגה:

גורה, בואו, תשמרו את השאלות לסקירה. אהלן.

עודד טל:

יעלה, אני רוצה, צריך להסביר את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אנחנו נסביר את זה. לא עכשיו. היא בסקירה. אני מבקשת, זו הערה סופר חשובה,

דוברת:

אבל, אבל,

יעלה ביטון דה לנגה:

ויש לנו,

עודד טל:

אם היא הרימה להנחתה, תני לענות. כאילו,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה בסדר לך?

דוברת:

בטח, ברור.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה בסדר לך?

עודד טל:

אני עוד שניה לא פה, אני צריך ללכת.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקי, אוקי, שנייה אבל, שנייה.

עודד טל:
צריך להבין,

יעלה ביטון דה לנגה:
שנייה, אני מבקשת רגע, חבר'ה, תנמיכו את הטלפונים ואת ההודעות וזה. אנחנו באמת מדברים פה דברים שאין לנו הזדמנויות רבות להעלות אותם. ואני רוצה גם להגיד שבפורום רימון הסיפור הזה עלה. זה היה רק לפני חודש וחצי, והסיפור הזה כבר היה הרבה לפני. זה מה שחשוב לי להגיד.

גורה ברגר:
אז,

יעלה ביטון דה לנגה:
אוקי.

גורה ברגר:
אז רגע, לא, אני רוצה להתייחס למה שאמרת,

עודד טל:
קודם כל,

יעלה ביטון דה לנגה:
לא, לא, לא, עכשיו עודד.

עודד טל:
גורה, תני לי שנייה.

יעלה ביטון דה לנגה:
סליחה, גורה, עכשיו עודד.

גורה ברגר:
אני שלחתי חומר על היוני מוזיקלי הזה אחרי הפורום הקודם, ואמרו לי שזה בוטל. ועכשיו יש לי עוד שני דברים חדשים לתת ...

עודד טל:

למי שלחת? בואי נעשה ,

גורה ברגר:

ועכשיו יש לי עוד שני דברים מוזיקליים ... ,

עודד טל:

בואו לא נהיה, אל תהיו קודם כל נטע צודקת. עכשיו צריך להבין איך הדבר נולד. זה לא שאני ארגנתי איזשהו מופע פה זה. בסוף אספתי, ראיתי שפתאום יש איזה ריכוז, כן? של הופעות ביוני, אמרתי, וואלה, בוא נעשה עם זה משהו, ונביא לינות לעיר, ולא רק שיהיו מופעים פרוביזוריים. זה הכל. ככה זה נולד, זה נולד לפני חודשיים. אם מישהו היה יודע להגיד לי ש... הכנס ה-16 יולי, לפני שנה, כמובן שהיינו עושים משהו יותר מאורגן.

דוברת:

אף אחד לא,

עודד טל:

אבל זה לא שאנחנו ארגנו. ולכן,

גורה ברגר:

בדיוק מה שסטיבן אמר לנו פעם שעברה.

עודד טל:

אז אני לו,

גורה ברגר:

ואמרתי לו, מגניב, יש לי דברים לשלוח לך. ישבתי חצי יום, כתבתי לו מסמך, שלחתי לו את זה,

עודד טל:

גורה, גורה,

גורה ברגר:

וקיבלתי תשובה מסודרת, זה בוטל.

עודד טל:

אני לא יודע מה זה. אנחנו מכירים קצת יותר מ-,

יאיר קמיינסקי:

אפשר להציע משהו פרקטי, שתעשו את זה,

עודד טל:

אולי תשלחי לי, הכל בסדר, נשים את זה.

יאיר קמיינסקי:

אנחנו במאה ה-21, מיילים של כולם, open space, ישירות, כל האירועים שאתם חושבים עליהם, אפילו חושבים,

עודד טל:

לא, אבל זה לא ... ,

יאיר קמיינסקי:

תתנו מידע,

דוברת:

זה לא עובד ככה.

יאיר קמיינסקי:

ירוך לכם, יקפוץ, הרעיונות יעלו. הכי פשוט.

יעלה ביטון דה לנגה:

בואו,

יאיר קמיינסקי:

הכי פשוט.

יעלה ביטון דה לנגה:

מה שאמרה נטע וגורה מאד ברור לנו. זה לא פעם ראשונה שזה עולה. אני אגיד לפרוטוקול שלמרות, שניה, שלמרות, וגורה תחזק אותי בדבר הזה, למרות שאנחנו התחייבנו כהרליי, וצר לי שזה לא קרה, אבל סטיבן נקרא למילואים לחודשיים, אז אני לא יודעת איפה זה נפל, בטח לא אצלי. גם סטיבן וגם תמר ברלינר התחייבו להעביר תוכנית עוגנים. לא ביקשנו, פה ושם תמיד צצים דברים, ואני שלחתי שלוש פעמים תזכורות, אני מבקשת להביא, לייסד. עכשיו גורה, אם נצליח, לכולם אני אומרת, לטובת העיר הזאת, יש לה כל כך הרבה, דווקא בגלל שהיא משקיעה כל כך הרבה כסף, לעיר הזו יש אינטרס

על שמחוללי התיירות תרבות בעיר ישבו ביחד על תוכנית שנתית ורבעונית וחודשית, ויאגמו משאבים ומאמצים, ובעיקר אינפורמציה שתזרום בצורה של עוגנים. לא ביקשתי עכשיו ערב בנוקטורנו של הרכב מקומי, שזה גם חשוב, אבל עוגנים גדולים של כיוונים כמו מכביה, כמו יוני, וזה, בגלל זה זה מוצג פה עכשיו, ואני מקבלת את שתי ההערות שלכם.

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה רק משהו להבין,

יעלה ביטון דה לנגה:

ומצד שני, טוב לי שאתה עושה גם את התערוכה בנפרד מזה. למה? כי זה עוד חגיגה.

נטע הלר:

זה טוב, אבל לי זה פחות טוב.

יהודה פרוידינגר:

אבל אני חושב שמי, מי אחראי על הקמפיין הפרסומי? הרל"י עושים את הקמפיין הפרסומי?

יעלה ביטון דה לנגה:

עודד, עודד.

יהודה פרוידינגר:

עודד.

יעלה ביטון דה לנגה:

עודד.

עודד טל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אני חושב שאם אתם בהרל"י אחראים על הקמפיין הפרסומי של היוני מוזיקלי, ויש פה אירוע כזה של 70 שנות פעילות מוזיקלית של יהורם גאון ב-3.7, אפשר להכניס אותו כאילו שזה גולש טיפה.

עודד טל:

קודם כל אפשר לעשות,

יהודה פרוידינגר:

... לפרסם אותה, כאילו, יש את הדברים העקרוניים, מה שדיברנו עד עכשיו. בפרקטיקה אני חושב שאפשר לגלוש להתחלת יולי ביוני מוזיקלי.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקי. אז חברים, הזמן של הסקירה של הרל"י נגמר מזמן ועוד מיכל צריכה לדבר,

יהודה פרוידינגר:

על המכבייה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז בסדר. רעות, תמשיכי. תודה על ההערות. יוני,

רעות פרנקל:

המכבייה ביולי הקרוב, בתקופת שלושת השבועות הולכת להתקיים המכבייה בישראל באופן כללי, באופן פרטני על ירושלים יש את טקס הפתיחה באצטדיון, ולאחריו יישארו בעיר מספר לא מבוטל של ספורטאים והמלווים שלהם ונבחרות. כמובן זה מכניס לינות לעיר, ואנחנו נציע להם מגוון הנחות והטבות באטרקציות ופעילויות תיירותיות.

גורה ברגר:

איך?

רעות פרנקל:

מה?

גורה ברגר:

איך, איך, איך מוצע להם?

רעות פרנקל:

דרך האתר של המכבייה. ברגע שאנחנו נקבל מהאתר של המכבייה את הצרכים שלהם, אנחנו נדע לאיזה סגנון של אטרקציות הם מכוונים ומה מתאים למשתתפים שלהם, ובהתאם לזה אנחנו נפנה ל... הקהילה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואת אשת הקשר, נכון?

רעות פרנקל:

כן.

גורה ברגר:

ואז,

יהודה פרוידינגר:

אנחנו יודעים איזה ענפים יהיו בירושלים?

גורה ברגר:

תפנו לקהילה שמציעה,

רעות פרנקל:

כן.

גורה ברגר:

את הכרטיסים למיניהם?

יעלה ביטון דה לנגה:

זה כתוב באתר של המכבייה,

רעות פרנקל:

כן, את ההטבות.

גורה ברגר:

יש איזשהו דד ליין לדבר הזה?

רעות פרנקל:

אני מקווה לקבל מהם בקרוב, בשבוע הקרוב, אנחנו עושים איתם,

גורה ברגר:

... כי אנחנו ממש ככה.

רעות פרנקל:

אנחנו עשינו איתם פגישה לפני החג, והם היו אמורים לשלוח לנו את התוכניות של מה שהם צריכים, כדי להבין על מה הם יכולים להעלות לאתר.

גורה ברגר:

אוקי. מניסיון שלי משנים קודמות,

דובר:

... שעושים את הסיורים, הרי יש,

רעות פרנקל:

הסיורים זה שלהם, זה לא קשור אלינו.

גורה ברגר:

מניסיון שלי בשנים קודמות, שאם זה לא מופיע להם בלו"ז, הזמן בילוי באתרים בירושלים או gathering או bonding או מה שזה לא יהיה,

רעות פרנקל:

יש להם זמן חופשי, יש להם זמן חופשי והם נמצאים בעיר, אז זה, יש להם, זה השנה הראשונה שמשתמשים באפליקציה ייעודית, פעם ראשונה, בגלל זה הם בודקים גם כמה סלוטים יש להם באפליקציה שהם יכולים לפתוח, ובגלל זה אנחנו מחכים מהם לתשובות טכניות. זה הכל.

גורה ברגר:

זה ממש דחוף לכולנו.

רעות פרנקל:

אין בעיה.

גורה ברגר:

תודה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז קודם כל, יפה מאוד, כן. תמשיכי.

רעות פרנקל:

זהו.

יעלה ביטון דה לנגה :

תודה רבה. תגידי מילה בבקשה על איך מתפתחת היוזמה שלנו של הכשרת תיירנים. מילה.

רעות פרנקל :

אמרתי את זה בהתחלה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אמרת בהתחלה?

רעות פרנקל :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

פספסתי. תודה רבה. אני השתתפתי ככה ממש חלקי,

יהודה פרוידינגר :

שני מפגשים היו ויהיה עוד אחד.

יעלה ביטון דה לנגה :

יופי. אז בבקשה, מיכל.

מיכל נחמיאס :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

מיכל.

מיכל נחמיאס :

רגע, אני יכולה לשלוח את המצגת?

יעלה ביטון דה לנגה :

עוד לא שלחת?

מיכל נחמיאס :

לא, אני לא ידעתי לאן לשלוח.

יהודה פרוידינגר:

ייקח זמן עד שזה יגיע.

יעלה ביטון דה לנגה:

טוב, אז בואי,

מיכל נחמיאס:

לא, אבל אני אספר,

גורה ברגר:

אצלך במייל.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה. בואו, תשבו בבקשה.

גורה ברגר:

אני יועצת תקשורת ותיירות, אני עובדת עם הרבה גופים, אני יועצת דרך ... מעוף,

יעלה ביטון דה לנגה:

אחת הוותיקות, 30 שנה. לא?

יהודה פרוידינגר:

מה השם הפרטי?

גורה ברגר:

גורה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ברגר.

יהודה פרוידינגר:

הפרטי?

גורה ברגר:

ברגר.

יהודה פרוידינגר:

יש לנו חבר מועצה גורא.

גורה ברגר:

אני יודעת, בדירקטוריון של פמ"י ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

מיכל,

מיכל נחמיאס:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, את רוצה רגע, איפה, מי יכול, את יכולה, מזכירת הוועדה, לגשת לרפאל,

ברכה כהן:

כן?

יעלה ביטון דה לנגה:

והיא תשלח, ואז בינתיים נתחיל עם, מיכל, את תוכלי לחכות ונתחיל במצגת הבאה עד שבינתיים, כי המצגת שלך מאד חשובה בעיניי.

דובר:

לשלוח למייל?

יהודה פרוידינגר:

למייל של חדר ישיבות, לא? לאיזה מייל? חדר ישיבות 2.

דוברת:

ונעמי צור,

יעלה ביטון דה לנגה:

מה?

דוברת:

ונעמי צור עכשיו?

יעלה ביטון דה לנגה :

נעמי צור עכשיו, ומיכל, אבל תצאי עם מיכל, ברכה,

ברכה כהן :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

תצאי עם מיכל לרפי,

ברכה כהן :

אני אצא איתה. לשים אותה קודם?

יעלה ביטון דה לנגה :

מה?

ברכה כהן :

אני אצא, אבל קודם נשים אותה, לא?

יעלה ביטון דה לנגה :

אז אני שואלת. רגע, היא שלחה לך את זה כבר לפה? לברכה?

ברכה כהן :

היא שלחה את המצגת, יש לה מצגת שהיא לא שלחה לי,

יעלה ביטון דה לנגה :

הנה, הנה רפי.

יהודה פרוידינגר :

לאיזה מייל, תגיד לה לאיזה מייל לשלוח.

דובר :

לאולם 2.

יעלה ביטון דה לנגה :

אולם 2.

יהודה פרוידינגר:

אולם 2.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואז זה מעלה את זה.

יהודה פרוידינגר:

לאולם 2.

(מדברים ביחד)

דובר:

אה, יש לנו את זה גם פה, היא שמה את זה במחשב.

נעמי צור:

כן, איתך עשינו את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא, לא, רגע, רגע. אני כן רוצה לא לעכב את מיכל, אם אפשר עכשיו בדקה להכניס את המצגת של מיכל, אוקי.

יהודה פרוידינגר:

זה ייקח זמן.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז ניתן למיכל,

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, זה לוקח זמן.

מיכל נחמיאס:

זה לוקח זמן?

יהודה פרוידינגר:

הבודק וירוס של העירייה,

מיכל נחמיאס :

באמת?

יהודה פרוידינגר :

עשר דקות לפחות.

מיכל נחמיאס :

שלחתי את זה,

(מדברים ביחד)

נעמי צור :

זה נמצא במחשב.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה לא המצגת של מיכל.

יהודה פרוידינגר :

פה, פה, פה חדר ישיבות.

מיכל נחמיאס :

לא, זה לא שלי, זה לא שלי, זה לא שלי.

דובר :

זה לא זה. הבנתי.

מיכל נחמיאס :

בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, זה לא זה. טוב, אני מתנצלת, מיכל, הייתי צריכה להסביר לך את זה, וטלי הייתה,

יהודה פרוידינגר :

למה, שתשלח, נו.

נעמי צור:

... מעלים את שלי.

(מדברים ביחד)

דובר:

רוצים עכשיו להעלות את זה?

דוברת:

כן.

נעמי צור:

אני הבנתי שכן.

דובר:

יעלה, את רוצה את המצגת שלה?

יעלה ביטון דה לנגה:

מיכל, אפשר רבע שעה שתחכי? אוקי. תטפל לי במצגת של מיכל, היא תהיה בין גולן ו ... ,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

טוב, אני כזאת נמוכה אבל אני אעמוד. מה שנורא ומתסכל זה שם המשפחה שלי, דה לנגה. בהולנדית זה הגבוה.

דוברת:

כן?

יעלה ביטון דה לנגה:

בעלי מטר תשעים ושמונה, ואני מטר שש... כן. אז אני רוצה לבקש שנכבד את הסקירה, נגיד שיש שיתוף פעולה מאד פורה בין מחזיק תיק איכות הסביבה ונעמי. הוא גם חבר ב-, לדעתי בשדולה, לא? אתה חבר בשדולה או שאסור לך? נראה לי שכן. שנים, כן.

יונתן פלג:

ידיד.

יעלה ביטון דה לנגה :

ואני רוצה להגיד שגם, יונתן יגיד את זה אחר כך בעצם, או שאת בעצמך תגיד, על המרחב הביספרי ושראש העיר,

נעמי צור :

ויאיר פה כדי לדבר על זה גם.

יעלה ביטון דה לנגה :

אה, יאיר, יופי. עכשיו, יש לכם רבע שעה,

נעמי צור :

ואסנת פה.

יעלה ביטון דה לנגה :

לסקירה שלכם, ואני הולכת לעמוד בזמנים, כי סקירות הן יותר זה, ונשאר זמן לשאלות בסוף. בסדר? אני נורא מבקשת, כי באמת נושא התיירות הוא תמיד מעורר הרבה שאלות. מה לעשות.

נעמי צור :

אז שלום, אנחנו מדברים פה על נושא, אתם מדברים הרבה על שיווק והרבה על כמויות, ולינות וכל הדברים האלה. אני מדברת על אידיאולוגיה, פילוסופיה ומשהו שניתן ליישם את זה ולשווק את זה. והנושא הוא עלייה לרגל ירוקה, לא רק ליהודים, גם לנוצרים וגם למוסלמים. אנחנו מדברים על ירושלים כמרכז רוחני או יעד רוחני לשלוש הדתות המונותאיסטיות, ובצוות שלנו נמצאות אסנת פוסט, ונמצא אבנר ... ודוד מינגלגרין התנצל, אימא של אשתו נפטרה, אז הוא בענייני משפחה. ואנוכי, זה צוות העלייה לרגל ירוקה. אני אסביר קודם טיפה על קרן ירושלים ירוקה, כי זה קשור. קרן ירושלים ירוקה, אני לא אשאל מי מזהה את הפרח בתוך הלוגו. אני אשאל אם יש מישהו שלא מזהה את הפרח בלוגו.

יוני שפירא :

מפת גונטינג.

נעמי צור :

אוקי, אז אנחנו לכן, אבל מה המשמעות של המפה של גונטינג מהמאה ה-17, שאפשר לראות אותו גם בכנסייה על העירייה? הוא ראה את ירושלים כמרכז העולם, והוא ציין שלוש יבשות. הוא ציין גם את אמריקה. הוא לא הראה את אוסטרליה, כי עדיין לא ידעו שאוסטרליה קיימת. והוא חשב על שלוש

הזרועות של המשולש הקדוש הנוצרי. אבל אנחנו, ופה זה משהו שיחד עם, בזמנו יחד עם אסנת שנמצאת איתי מתחילת הדרך בנושא הזה, אנחנו פיתחנו ואמרנו: וואלה, בתקופה שלנו צריך פירוש אחר לשלוש שלוש עלי הכותרת האלה. אם אנחנו מסתכלים מצד ימין, אנחנו רואים את העקרונות של קרן ירושלים ירוקה לקדם קיימות בעיר ירושלים, שזה גם הכלכלה, גם הקהילה וגם הסביבה, ושלושתם ביחד, ולא אחד מהם בנפרד אלא במשולב, כי אחד תלוי בשני. אבל, אם אנחנו הופכים את המפה ואנחנו מסתכלים, יש לנו גם שלוש דתות. אז בואו ניקח את שלושת עלי הכותרת ונאמר אלה שלוש הדתות שלנו, ואנחנו פה מחברים את המהות של ירושלים כעיר עלייה לרגל, עם הנושא של הקיימות. שני נושאים שהם לא חדשים, אבל השילוב שלהם יוצר איזושהי הזדמנות אחרת. הרעיון נולד בעבר רחוק, ב-2009, בכנס שהתקיים בארמון וינדזור באנגליה. שם, אז מזכ"ל האו"ם שוב כינס את כל דתות העולם, כי הוא היה מודאג שלא יעבירו החלטות בנושא משבר האקלים. הייתה ועידת אקלים ... ב-2009, הוא דאג שלא יקבלו החלטות נכונות. הוא אמר, הוא גילה שבעולם 80% מהעולם מונעים על ידי אמונה. הוא אמר, אני אפנה לקהילות הדתיות, ראשי הקהילות. דרך אגב, הוביל בזה האפיפיור פרנסיס, זה שנפטר רק היום, והוא באמת לקח הובלה בעניין הזה, והם יסבירו לכל מאמיניהם, ומתוך אמונה אנשים יהפכו לאנשים אחראים ושומרים על הסביבה. ואני באתי שם, אני הייתי שם, הייתי סגנית ראש עיר, הייתי עם משלחת העם היהודי. מי צריך להיות במשלחת העם היהודי? דרך אגב, זה אין דבר כזה. אי אפשר לייצג את העם היהודי. היו אנשים מאד נחמדים וטובים, ואנחנו היינו צריכים להציע מה היהדות אומרת בנושא משבר האקלים. זה היה תהליך מאד מאד מעניין. ואני הצעתי שם הצעה, כיוון שהם עשו סדנה בנושא עלייה לרגל, והופיע שם מהנדס העיר של קהיר, שהוא היה אמור להפוך את החאגי' לתהליך ירוק, והאיש שהמציא את נתיבי אברהם, כי הוא טען שאם היהודים הנוצרים והמוסלמים ילכו בדרך אברהם אבינו מאור כשדים ועד מצרים, וכולם יאהבו אחד את השני, זה יפתור את כל הבעיות. אבל הוא לא לקח בחשבון שבעיראק קשה מאד, בסוריה היה בלתי אפשרי, וכשהגיע לחלק שלנו, אז נתיבי אברהם של הפלסטינאים לא דיברו עם אלה של מדינת ישראל, והגיע הלאה לסיני ומצא שם דעא"ש. אבל חוץ מזה הרעיון מצוין. אני ישבתי בקה"ל והצעתי הצעה, אמרתי, מר באן קי-מון מדבר על מדינות והאו"ם לא יודע להגיד עיר, והערים הופכות להיות הדבר המשמעותי ביותר בעולם. בסוף המאה הזו, 90% מהעולם יתגוררו בערים. אנחנו אומרים ש-80% מהעולם מונעים אמונתית? בואו נקים רשת של ערים בעולם שהן יעד לעלייה לרגל, ושל הקהילות הדתיות שרואות בערים האלה את היעד הרוחני, כאשר בראש שלי מה היה כל הזמן?

דובר:

ירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

ירושלים. ירושלים היא העיר היחידה שהיא יעד לשלוש דתות, וזה מקור כל הקונפליקטים שלנו. נלחמו על המקומות הקדושים כל השנים וכל הדורות, והשאלה היא איך להפוך את הדבר הזה להזדמנות במקום למשבר. איך אומרים? במקום לסיבה למלחמות, לסיבה אולי לעשות משהו טוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

מסיבות.

נעמי צור:

כן. ונולד הרעיון של עלייה לרגל ירוקה, כי אני לא יכולה לעשות משהו אם הוא לא ירוק. זה ככה, כך אני. ואני רוצה במיוחד להודות לאדריכלית אסנת פוסט, שהמציאה את סולם עולי הרגל, הרעיון של מה זה עלייה לרגל ירוקה, והנה זה מתבטא בהכנה למסע. ודרך אגב, מסע ידוע כמשהו שיכול לשנות בן אדם, ובסוף המסע הוא יכול גם לקבל כל מיני פילוסופיות חדשות שיחוו את העלייה לירושלים גם פיזית, גם אם זה מעט, גם אם זה חלק מהדרך. שיכירו קהילות מקומיות, שיכירו את הטבע, את המורשת הבנויה והטבעית והתרבותית והלא מוחשית, ושיהיו גם מעורבים בקהילות המקומיות וביוזמות שלהם. והוצאנו את הרעיון שצריך ומוטל עלינו, כשאנחנו במסע הזה, להשאיר טביעת רגל חיובית. כולם מאיימים עלינו, מה זה טביעת רגל שלילית? אנחנו כל הזמן מזיקים. מה נעשה כדי להיות חיוביים? ונגיע בסוף, על הדרך נכיר גם זרמים אחרים של הדת שלנו או דתות אחרות, ונלמד מה הם עושים בעלייה לרגל שלהם, ונגיע בסוף ליעד שזה יכול להיות הכותל, כנסיית הקבר, המסגד, ואז נחזור הביתה, גם אם זה למקום בתוך ישראל, תיירות פנים, וגם אם זה ארצות העולם, עם איזשהו, איזושהי חוויה של איך אפשר להיות אזרח אחראי של העולם, ולא רק לחזק את האמונה שלנו. וכמובן את הדבר הזה אפשר לעשות גם לא האנשים המאמינים או המאמינים קצת פחות, אבל שרוצים ללכת בעקבות המסע הזה. אני ואסנת עשינו את זה בספטמבר ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

הזמן שלך נגמר עוד מעט,

נעמי צור:

מה, מה, מה?

יעלה ביטון דה לנגה:

הזמן שלך עוד מעט נגמר, אז תעבירי כבר.

יעלה ביטון דה לנגה:

הו, ... זה רע מאד.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רעה היום.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה טביעת הרגל,

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אני רוצה להגיד שאני, נעמי ו-, ישבנו, באמת, זה היה מרתק. אני קיבלתי איזה שעתיים סקירה והיה כיף.

נעמי צור :

אז אל תיקחי מהזמן שלי.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, לא, אני מורידה לך את השתי שניות האלה.

נעמי צור :

זה כמו בכדורגל.

יעלה ביטון דה לנגה :

כל כך נהניתי אז מהסקירה. שעתיים קיבלנו סקירה, זה היה מדהים. ולא סיימנו.

דוברת :

... כשיש זמן להעמיק.

נעמי צור :

אז רגע, רגע, אנחנו פה, אני רוצה לומר, אחד הסמלים שבילנו של עלייה לרגל ירוקה, זה הסיס. ולמה אני מביאה במיוחד שמחה לספר על זה?

יעלה ביטון דה לנגה :

סיס זה הציפור הזו, תסתכלו.

נעמי צור :

נעמי צור :

זה סיסים קטנים שהם הגיעו בסוף מרץ,

יעלה ביטון דה לנגה :

סיסים שחורים.

נעמי צור:

והם עוזבים בערך ביולי. הם גם מוזכרים בספר ירמיהו,

גורה ברגר:

סיסי החומות.

נעמי צור:

כי ירמיהו אומר ליהודים, הוא מדבר על כל הציפורים שיודעות מתי זמן ההגירה שלהן, ומתלונן שהיהודים לא מגיעים בעונת העלייה לרגל שלהם למקום שהם צריכים, שייקחו דוגמה מהסיסים. הסיסים נמצאים בכותל, אני מזמינה את כולם, ב-28 לחודש יהיה טקס חגיגי במרפסת של בית מורשת, מרכז מורשת הכותל, שאנחנו נחגוג את בואם של הסיסים. נברך את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני לא קיבלתי הזמנה לזה.

נעמי צור:

ואנחנו נסתכל,

גורה ברגר:

אגב, זה סיס החומות.

יעלה ביטון דה לנגה:

אף סיס לא שלח לי.

גורה ברגר:

זה סיס החומות. זה לא סיס הכותל, זה סיס החומות.

דוברת:

סיסי החומות.

נעמי צור:

סיס החומות.

דובר:

... חומות ירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:
אוקי.

נעמי צור:
יש לי סיפור, אם ייתנו לי זמן לספר סיפור אני אספר, כי ב-2002,

יעלה ביטון דה לנגה:
גדעון, אני מעמיד אותך בפינה.

נעמי צור:
ב-2002 רצו לתקן את הכותל,

יעלה ביטון דה לנגה:
אין על אורלי, הכי שקטה.

נעמי צור:
רצו לתקן את הכותל, ורצו לסתום את כל החורים. כי מה לעשות, יש חורים בכותל, אבל זה שמונים ושמונה תיבות הקינוח של הסיסים, וזה נעצר בזכות עשייה של אנשי הסביבה,

יעלה ביטון דה לנגה:
... תשלחו לי זימון,

דוברת:
מתי האירוע?

נעמי צור:
אני אשמח, ההזמנה, רק קיבלנו את האישור.

רעות פרנקל:
לא, אין בעיה. מתי זה?

נעמי צור:
28 לחודש,

רעות פרנקל:

28 לחודש,

נעמי צור:

מרפסת מרכז מורשת הכותל בשעה שש, אני אוציא הזמנה ליעל והיא תוכל,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אשלח בקבוצה שלך.

נעמי צור:

תעבירי לכולם, וכל חבר מועצה,

יעלה ביטון דה לנגה:

סבבה, אוקי.

נעמי צור:

סגן ראש עיר או איש ציבור כלשהו, כולם מוזמנים לברך ולבוא. אני עכשיו, אני אקפוץ מהר מאד. אנחנו מדברים על תיירות ירוקה. הנה תחנת הרכבת שלנו בתקופת המנדט, הקו הראשון שהטורקים עשו, אבל זה הפך עם הזמן, כשהפסיקו את הרכבת מירושלים, לחצר אחורית לא נעימה.

גדעון מור:

היה גבול.

נעמי צור:

לא, כן,

דובר:

חלק היה גבול.

נעמי צור:

זה בתוך השכונה, אבל כולם הפנו לזה עורף, וזה דוגמה של קיימות עירונית שמאפשר גם טעימה תיירותית אחרת, אפשר ללמוד את כל הסיפור הזה של הרכבת. זה יכול להיות חוויה, כי בסופו של יום יוזמה של הרל"י, חבל שאנשי הרל"י הלכו.

דוברת:

לא, הם פה.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, נעמי,

רעות פרנקל:

וגם מיכל פה.

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם מיכל נחמיאס, הסמנכ"לית של הרל"י פה.

נעמי צור:

מאד מצוין.

דוברת:

מיכל פה ואני פה.

נעמי צור:

אני חייבת לומר שאני בעצמי גייסתי את התורם של הדבר הזה, משפחת גוטסמן, אבל הרל"י עשו את התכנון דרך שמונה שכונות, מסלול נפלא שהפך להיות מאד מאד פופולרי, גם החזיר אנשים לירושלים וגם הביא עסקים לירושלים. אתם זוכרים את שלוש הפינות של משולש הקיימות, אי אפשר לוותר על אף אחד מהם, ואנחנו ממשיכים הלאה. הנה, זה שרידים של העלייה לרגל בעבר. למה? כי בתקופת בית שני, הטרסות מסביב לירושלים היו גם העורף הכלכלי. שם החקלאות, שם האכילו חצי מיליון עולי רגל שהגיעו שלוש פעמים בשנה. ואנחנו במאמץ שלנו להשאיר טביעת רגל חיובית, אנחנו אומרים שצריך לעזור ולהתנדב במפעלים הקהילתיים. הנה עולי רגל וצליינים, במקרה נוצרים מסין, שעשו איתנו את החוויה של העלייה לרגל ירוקה, והם משקמים טרסות ונורא נורא נהנים. הם התעייפו, אבל נהנו. זה נקרא תיירות אחראית, ואני חושבת שאנחנו צריכים,

יעלה ביטון דה לנגה:

איך זה נקרא? תיירות אחראית?

נעמי צור:

תיירות אחראית שאנחנו גם נותנים,

דובר:

תיירות ברת קיימא.

נעמי צור:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא הכרתי.

נעמי צור:

ואנחנו גם נותנים,

רות צפתי:

זה בעין כרם?

נעמי צור:

זה בעין כרם יחד עם יעל תמוז, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

הכרת? תמר, הכרת?

(מדברים ביחד)

נעמי צור:

כן. הנה אלון אוריון משקם טרסה בבוסתן המעיין. חברים, אתם לא מקשיבים.

(צוחקים)

נעמי צור:

אני פונה ליושבת ראש הוועדה.

דוברת:

אנחנו מקשיבים.

נעמי צור:

יש פה, יש פה עץ זית. יש הרבה עצי זית באזור הזה. צריך לשקם אותם, צריך לגזום אותם, לטפל בהם, לאהוב אותם בעיקר.

יעלה ביטון דה לנגה:

אולי אפשר להוסיף את זה למיזם בעין כרם עכשיו?

מיכל נחמיאס:

אפשר, אולי אפשר.

יעלה ביטון דה לנגה:

אולי.

מיכל נחמיאס:

מה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אז תוכלי להעלות את זה?

מיכל נחמיאס:

אנחנו כן עושים בבוסתן את הפיתוח, ואנחנו עושים שם הרבה דברים בעין כרם,

דוברת:

פיתוח,

מיכל נחמיאס:

בסדר, בוא נדבר.

נעמי צור:

אנחנו נשמח לבוא לדבר איתכם. מיכל, אנחנו,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא,

דוברת:

זה שעין כרם,

נעמי צור:

לא, לא, לא על עין כרם, על ...

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, רגע, היא מדברת על בוסתן המעיין, היא מדברת על בוסתן המעיין, היא לא מדברת על פיתוח של אספלט.

נעמי צור:

רגע,

מיכל נחמיאס:

לא, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

היא מדברת על טרסות,

מיכל נחמיאס:

... במעיין. בסדר, זה לצד זה. אבל יש,

יעלה ביטון דה לנגה:

את יודעת כמה מטיילים נפלו לנו שם?

מיכל נחמיאס:

זה נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

את יודעת את זה. את יודעת.

נעמי צור:

בתמונה הזו,

יעלה ביטון דה לנגה:

הביטוח שלנו לא מבטח מפסיק.

דובר:

חבר'ה,

נעמי צור:

טוב, זה פסק זמן, זה לא נחשב בתוך הזמן.

יעלה ביטון דה לנגה:

נעמי, את יודעת שאני לא יכולה עלייך, אבל אני רוצה לעמוד בזמנים.

נעמי צור:

את רוצה,

יעלה ביטון דה לנגה:

וגם באו אנשים פה מהשפלה.

דובר:

מהשפלה.

דוברת:

מהשפלה.

יעלה ביטון דה לנגה:

מהשפלה.

דוברת:

וואי וואי וואי.

נעמי צור:

חבר'ה, אתם פה לא במדבר, תסתכלו, חברים. אתם לא במדבר, אתם בשכונת גנים עם הקהילה האתיופית שבנינו איתם,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה שכונת גנים, חבר'ה.

נעמי צור:

שכונת גנים, בנינו איתם גוג'ו כדי, ומתוך הדבר הזה נולד מסלול שכונתי שאם הולכים בו, זה תיירות מהסוג הכי הכי טוב. זה עובר מקומות מקסימים שגם תושבי השכונה לא יודעים שהם קיימים, שלא לדבר על מבקרים מחוץ לשכונה וגם אנשים מחוץ לארץ. אז אני מאד ממליצה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רוצה להגיד משהו פה ואני לוקחת את זה מהחצי דקה. שרה פרי, יונתן ואנוכי באיזה מיזם שקשור בשבוע ירושלים, ציון וירושלים. לא הצלחנו להרים את רוב המיזם הזה, אבל הצלחנו כן להכניס את סיורי השכונות ולחנוך את הספר, את מרתון הסיורים עם שכונות אבל, על ספר שיד בן צבי יחנכו, ישיקו אותו, יותר נכון. ואנחנו כן הצלחנו להכניס את זה לתוכנית העבודה. זה קצת מתקשר, אפשר לעשות שיתופי פעולה גם איתכם, גם איתך, אבל רק להגיד שאין לנו תקציב עדיין, אבל זה אושר בתוכנית העבודה.

נעמי צור:

יד בן צבי מביאים כיתות,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

נעמי צור:

ובתי ספר, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

זהו, זה היה חשוב לי להגיד. זה לא קל להכניס לתוכנית העבודה מיזם גדול, לא הרבה כסף, אבל הכנסנו, אושר, זה נמצא. כשממשלת ישראל תחליט להעביר תקציב, זה יהיה גם נחמד.

נעמי צור:

עוד דוגמה,

יעלה ביטון דה לנגה:

עד רגע זה לא קיבלנו את תקציב 2024, זה חשוב לי להגיד, לא את 2025. ואנחנו עובדים על,

נעמי צור:

חברים יקרים, עוד דוגמה למשהו שהרל"י גם מעורבת בו, הגגות של ירושלים, מוסללה לדוגמה, מצוינת, הזדמנות להשאיר טביעת רגל חיובית, להתנדב בפעילות של מוסללה ואנחנו מעודדים את זה. אני במקרה בהנהלה שלהם, ואנחנו עוברים הלאה. אני רק אומרת, יש פה מסר, וזה מסר מהמלך שלמה שחנך את בית המקדש. אותו בית מקדש שהאבא שלו, לא נתנו לו לבנות אותו, למלך דוד, כי

יותר מדי דם על הידיים. והוא פונה לקדוש ברוך הוא ומדבר על הנכרי שמגיע לעיר ירושלים ולבית המקדש ושלא יודע את שמו, ושישמע את התפילות שלהם וידע שהוא הא-ל הגדול. וזה מסר שאומר שבירושלים אנחנו צריכים לקבל את כולם בברכה,

יעלה ביטון דה לנגה :

כי ביתי בית תפילה יהיה לכל העמים.

נעמי צור :

נכון. כמו שזה לא ניתן לאף שבט, אבל באותה מידה מכל העולם וכל האנשים שעולים ומגיעים, וזה מסר חשוב של העלייה לרגל ירוקה. וכשאנחנו נמצאים במקום, טוב, היו ניסיונות, אני עוברת על זה, אסנת, ברשותך,

אסנת פוסט :

נעמי, בגלל קיצור הזמן, נעשה את זה פעם אחרת.

נעמי צור :

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה :

למה, זה יותר מחמש דקות?

אסנת פוסט :

לא, זה היה פרק שלם של העלייה מהמזרח.

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה :

בהגדרה, רק תגידו לנו, כי אותי זה מסקרן. לא הראיתם לי את זה במקדימון.

אסנת פוסט :

היא מדהימה, זה העיר והמדבר,

יעלה ביטון דה לנגה :

איפה, מה זה המזרח? מזרח, מקדם לעיר?

אסנת פוסט :

מים המלח.

נעמי צור:
מקדם לעיר.

דובר:
מים המלח.

יעלה ביטון דה לנגה:
מים המלח?

נעמי צור:
נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:
ל-, אלינו?

נעמי צור:
והרבה,

יעלה ביטון דה לנגה:
רגע, אלינו?

אסנת פוסט:
כן.

יעלה ביטון דה לנגה:
מים המלח אלינו?

נעמי צור:
אלינו. יש מסלולים מוסלמיים מדהימים, מעניינים, וריקוד סופי, פה אתם רואים, וחגיגה, אני במקרה רואה את עצמי יושבת פה בצד שמאל.

יעלה ביטון דה לנגה:
מה זה, אצל ... ?

נעמי צור:

זה עם רשות ניקוז ים המלח, כי אני רואה את גרי עמל פה יושב. ועשינו הרבה חוויות ודברים מעניינים. אני עוברת הלאה. עוד סוג של תיירות. מדברים על מתי מגיעים תיירים. מגיעים בחג המולד, מגיעים בחנוכה, מגיעים בראש השנה. למה שלא יגיעו בגלל הטבע של ירושלים. הטבע התנ"כי, ודווקא עולי רגל, הצבי בעמק הצבאים הוא אותו צבי שהיה בתנ"ך. הוא הצבי התנ"כי, אפשר לבקר אותו.

יעלה ביטון דה לנגה:

ונורא חשוב לי שכולנו נשמע ונעלה את זה. לא, מיכל, אני לא אומרת,

נעמי צור:

זה יכול להיות ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני מתכוונת שאנחנו צריכים בפורומים שלנו, המקצועיים, להעלות, לעשות את החיבורים האלה. ואני רוצה להגיד שאנחנו,

מיכל נחמיאס:

זה גם מתחבר לפארקים.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אגיד רק שבפגישתי עם מנכ"ל הרל"י אני העליתי את הנושא הזה אתמול, ואנחנו נקיים פגישות בנושא הזה. אנחנו רק נצלח את יום ירושלים ואת כל מה שמחכה לנו. ואנחנו נקיים, בסדר? אפילו אצלך, תאמיני לי.

מיכל נחמיאס:

לא, בשמחה, וגם יש, זה מתחבר לתיירות הירוקה, למסלולי האופניים שאנחנו עושים, למנהרה של עין כרם, יש את כל פארק הארזים, יש גם צבאים גם בפארק הארזים,

יעלה ביטון דה לנגה:

תיכף את צריכה לעדכן על זה, כי ענר לא,

יהודה פרוידניגר:

גם בנחל זמרי.

יעלה ביטון דה לנגה :

כי ענר לא מגיע, את מעדכנת.

מיכל נחמיאס :

על מה אני מעדכנת?

נעמי צור :

עמק הצבאים,

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא ביקש שתעדכני במקומו, בסדר?

מיכל נחמיאס :

אה, חמוד ענר.

נעמי צור :

קולט היום, קולט היום 700,000 מבקרים בשנה.

דוברת :

כמה?

נעמי צור :

700,000 מבקרים בשנה וזה עולה,

יעלה ביטון דה לנגה :

איפה?

נעמי צור :

עמק הצבאים. הם לא משלמים להיכנס,

דובר :

יש מערכות חינוך שעובדות שמה.

נעמי צור :

אבל יש גם תחזוקה, סליחה?

דוברת:

... בתי ספר.

נעמי צור:

תחזוקה מאד נמוכה, כי אין שם חשמל.

יעלה ביטון דה לנגה:

רק נעמי, אני מצטערת שאני חותכת אותך כאן, כי נתתי לך עוד חמש דקות.

נעמי צור:

לא, לא, עשיתי לי רק סיכום.

יעלה ביטון דה לנגה:

ברחמי הרבים. איזה חנונה ורחומה אני.

דובר:

תתני לה סיום.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז בבקשה, אני כן רוצה,

יעלה ביטון דה לנגה:

בבקשה, תני לי רק סיכום.

יעלה ביטון דה לנגה:

שנייה, שנייה, תכף. אני אתן לך משפט סיום, בבקשה, וסליחה, אני מתנצלת. אני צריכה ללמוד או לעשות יום עיון, וזהו, ולא זה. אבל בוועדה אנחנו, אני רוצה לשאול אותך ואותך, את יאיר ואת אסנת פוסט, בכל זאת אתם פה, אם יש לכם איזה משפט חשוב להגיד לנו. בעיקר הדברים שאמרתם לי על התנדבות, על קהילתיות, על אחריות, שזה למדתי עכשיו, זה מקסים. אז אני אשמח אם גם אתם, ואז נעמי את תסכמי ונעבור ליעל וגולן.

דוברת:

למיכל.

יעלה ביטון דה לנגה:

למיכל.

אסנת פוסט:

... צריכה ללכת, סליחה. אז בהקשר של הירוק, נעמי שכחה אולי להגיד, אבל הבנתי שזה היה עם נוגה, ועלה כאן בפורום הזה שעשינו למשרד התיירות מגוון של פעילויות ירוקות שאפשר לעשות בירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון. ונוגה דיברה על זה פה.

אסנת פוסט:

... אז חלק מזה,

יעלה ביטון דה לנגה:

נוגה ... ממשרד התיירות העלתה את זה בוועדה,

אסנת פוסט:

עשינו עשרות פעילויות, שחילקנו את זה לפי כל מיני קטגוריות, מאד מעניין. ועוד רציתי להגיד הערה, אולי משתמע מנעמי שעלייה לרגל כאילו לטעמנו, לירושלים, תהיה של שלושת האמונות המונותאיסטיות. לאו דווקא, זה בעיקר חוויה רוחנית. זה נכון שהדתות הן המורשת, זה התחיל בגלל אלמנטים דתיים, אבל כולם יודעים גם ממה שהולך בעולם, זה חוויה רוחנית, שעושים את התיירות האיטית. ואנחנו בעיקר חושבים להתמקד באמת, לתת, קראנו לזה אולי טעימות של עלייה לרגל, כי אחר כך יגידו, העלייה לרגל היא מסע ארוך, וצריך לשנות סדרי עולם של תיירים, להקדיש יותר זמן. וזה קורה בעולם.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל יש מקום כנראה גם לקהל הזה,

אסנת פוסט:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

יש ביקוש לזה, יש ביקוש לזה.

אסנת פוסט:

... סנטיאגו ... ,

דוברת:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

היא תיירות מאד איטית, מאד בדדית, מה שהייתי קוראת מבדדית, וזה תיירות באמת יותר קבוצתית, יותר קהילתית.

אסנת פוסט:

והיא מבוססת גם על חצאי יום,

דוברת:

ועל זהות, ועל זהות.

אסנת פוסט:

... טעימות באמת של המפגש עם הקהילות,

דוברת:

כן.

אסנת פוסט:

והטבע, ומה זה ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל כנראה שבאמת יש מקום גם. מה שאני מציעה,

יאיר קמיינסקי:

אני רוצה להוסיף,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, בבקשה, יאיר,

יאיר קמיינסקי:

משפט אחד,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואז,

יאר קמיינסקי:

ובזה גם אני אסיים. זה היבט כלכלי מטרף. מה שקורה היום בעולם, התעשייה הירוקה בתיירות, תופסת היום כמעט 30% מהכלכלה העולמית של תיירות. היא הולכת,

יעלה ביטון דה לנגה:

התיירות הירוקה?

יאר קמיינסקי:

הירוקה, שיש בה היבטים שמקיימים. דהיינו, אני אלך למסעדה שיש לה תו תקן ירוק. אני אעשה מסלול הליכה ספורטיבי, אופניים או הדברים האלה, אני אעשה התנדבות בטבע, אני אבנה טרסות. זו התעשייה הגדולה ביותר שצומחת היום בתיירות העולמית. אנחנו קרקע בתולה בארץ. זה רק נגיעות קטנות. ומקומות שיפתחו את זה יכניסו תעסוקה בעיקר לעסקים קטנים. זה עסקים קטנים, מקומיים, שיוצרים תעשייה שלמה.

תומר שולמן-לוי:

רק איזה לפתוח סוגריים, כשאומרים תיירות ירוקה זה לא רק ירוק במובן של מחבקי עצים.

יאר קמיינסקי:

לא, לא. אני אומר, כל העולם, התוכן הזה,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

יאר קמיינסקי:

ויש אתרי נופש, תיקחו את המיורקה וכל אלה, שלושת האיים, הם כולם מבוססים היום על תיירות ירוקה. אדם מגיע ולא מבין עד כמה הוא תורם לירוק.

נעמי צור:

אז אני,

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, אני רוצה להגיד למיכל, כי מיכל מייצגת פה מבחינתי את ראש תחום התיירות, אבל בעיקר את מנכ"ל הרל"י. אני לא עושה פה ימי עיון והכשרות תיירות. אני רוצה לצאת עם מעשים, עם פעולות. אחרת אני לא, זה לא המנדט שלי. ואנחנו מקדמים פה דברים. תשמעו, אנחנו לפני שנה וקצת באנו לראש העיר ממש ממש בהתחלה, ממש. והתחלתי, ודיברנו על תיירות יערות. באתי בדיוק מיפן, ראיתי את זה. וזה היה חלום, ממש. והיה איזה ניצנים כבר בהרל"י שעסקו בזה, אבל הם עוד לא זה, ואז, הם דיברו על פה ושם. ופתאום, אני לא הייתי צריכה להגיד יותר. אני שוב מציינת את זה לטובה, כי היה קשב פה. לא תמיד אתה מוצא קשב בדרג המקצועי, ואני זוכרת שזה היה אחד הנושאים. תיירות אקולוגית ותיירות חברתית, כמו שאתה אמרת עכשיו, יוני. זה תופס מקום ענק במכלול התיירות העולמית. זאת אומרת, לבוא להכיר אנשים, להכיר קהילות, להכיר תרבויות ומסורות. אבל גם להכיר את היערות והפארקים וכולי. ופתאום, זה קיבל איזה מסגרת, איזה הגדרה. זה פתאום קיבל שאפשר לעשות דברים סביב הרי ירושלים מתוך מגמה לשמר אותם. אני אלשין פה, שחבר, יושב ראש, מחזיק תיק איכות הסביבה, יונתן, שהוא בסיעה שלי. שנינו אנשי איכות סביבה וזה. אפילו דיברנו על זה, שבתפקידי השני, שהוא מתקשר, שזה הנצחת נרצחי פעולות איבה ונפגעי פעולות איבה, אולי נעשה בהרבה שצ"פים ובהרבה אתרי טבע עירוניים, אתרי הנצחה, כי ככה בטוח נשמור על ערי ירושלים. מפני כל מיני בניות וזה. אז להגיד ש-, תיכף מיכל תגיד כמה מילים על זה. בעיניי, זה שווה עיסוק בפעם הבאה. אני ממש אביא לכאן, אני אגרוור לכאן גם את ראש הרל"י וגם את ענר. כדי שהם יציגו לכם דברים שנעשו כבר, שכבר נמסרו לידי הציבור וחלק בביצוע ותכנון. אבל תגידי מילה על זה. תסיימי.

נעמי צור:

אני רוצה לסיים. היה פה, אבל אסנת נאלצת ללכת אז היא לקחה. אותו סיס שפגשנו בכותל,

(מדברים ביחד)

נעמי צור:

אותו סיס שפגשנו בכותל.

דובר:

יעלה, רק תגידי נעצרה הקלטה לשנייה ושחזרנו.

יעלה ביטון דה לנגה:

נעצרה הקלטה לשבריר שנייה וחזרנו. ...

נעמי צור:

פגשנו אותו שוב שהוא בצהריים עושה פיקניק בעמק הצבאים. אז זו הייתה התמונה של הסיפור. אני רק רוצה לומר, בזמן שאני הייתי בעירייה עשינו כנס גדול יחד עם הרל"י. על עלייה לרגל ירוקה ונגישה, זה היה בימק"א,

יעלה ביטון דה לנגה:
אני גם הייתי וגם דיברתי.

נעמי צור:
הראינו עלייה לרגל מכל העולם, ואני חושבת שהגיע הזמן אולי שנעשה שוב.

יעלה ביטון דה לנגה:
אז אני רוצה,

דוברת:
מעניין. מעניין.

דוברת:

גורה ברגר:
... שתי עליות ירוקות לרגל, ואחד אני עשיתי לך את היחסי ציבור.

יעלה ביטון דה לנגה:
זה זה, שהיינו בימק"א.

גורה ברגר:
לא, לא, זה של ימק"א.

נעמי צור:
לא, לא.

יעלה ביטון דה לנגה:
לא?

נעמי צור:
אני עשיתי אחת,

יעלה ביטון דה לנגה :

אוקי, חברות, חברים. קודם כל אני רוצה להודות לכם, ליאיר, לאסנת ול-, אני רוצה להציע, מיכל, לקיים פגישה בהקדם. מתי ש-, אחרי ... ,

מיכל נחמיאס :

אחרי ... בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

כדי לשמוע, ואת זה ביקשתי מכם בשיעורי בית. דוד מינגלגרין יצר איתי קשר, חמותו נפטרה אז בגלל זה הוא לא פה.

דוברת :

חמותו, לא אשתו.

יעלה ביטון דה לנגה :

חמותו, אמא של אשתו. לכן הוא לא פה. הוא גם היועץ שלי לנושא הזה, בהתנדבות. אני רוצה להגיד שאני רוצה לעבור לשלב המעשה. ביקשתי מכם להכין שיעורי בית ולהגיש לי מסמך קצר של עשרה משפטים מה אתם מצפים מאיתנו, מה אתם רוצים, גם לכם אמרתי את זה, מה אתם רוצים שאני אנסה לקדם בעיריית ירושלים, אפילו פיילוט. לפיילוט יש כוח גדול.

נעמי צור :

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה :

הוא דרך לשים רגל. אז תגידו לי, אני לא יכולה לעשות את זה במקומכם. אני מבקשת, קחו את הזמן. תגישו לנו מסמך חכם, מסמך מנהלים. אפשר להתייעץ עם יונתן, אפשר להתייעץ איתי. אני יכולה לעבור על זה, יש לנו מלא יועצים פה שמוכנים לעזור. תגישו לנו מסמך שמיכל תוכל להגיד לנו, זה בר ביצוע, בואו נתחיל להתגלגל, או תגיד, זה חייב להידחות לשנת העבודה 26', גם לגיטימי, אבל שיהיה לנו את זה במגירות. בסדר? תודה רבה. אל תלכי כי יש לנו פה,

נעמי צור :

אני לא הולכת לשום מקום.

יעלה ביטון דה לנגה :

מיכל, תתחילי,

מיכל נחמיאס :

יאללה, אז אני אתחיל בכללי,

יעלה ביטון דה לנגה :

בעדכון על היעירות והפארקים,

מיכל נחמיאס :

בסדר, קצת על היעירות, מה שהבנתי, ואז נמשיך. ובאמת הזמן קצר לכולנו. אז אני אנסה. יעלה, תודה על ההזמנה לפורום. זה לא הפורום הטבעי שלי, אני לא מנהלת את תחום התיירות. סטיב כרגע בשל מילואיו לא נמצא תקופה ארוכה. אז אנחנו מפצים כולם, כל הצוות, ורעות ועודד הם רק חלק מהצוות. אבל בוודאי הם מאד רתומים. זה פורום מאד חשוב. אז תודה. זה דבר ראשון. ותודה על היוזמה.

יעלה ביטון דה לנגה :

תודה שבאת, כמובן.

מיכל נחמיאס :

אז ככה. אז אני כן אתחיל ואומר, אני אתייחס לחלק מהדברים שככה הבנתי בין השורות. האמת שזה גם חשוב לנו ללמוד, זה בלי קשר. תודה על ההזמנה. אולי אני אבוא שוב בהמשך. תיירות ירוקה היה נושא שהרליי טיפלה בו בעבר. גם כשעוד אילנית מלכיאור הייתה, חלקכם שעבדו איתה. וזה דברים שעשינו. גגות ירוקים כאלה ואחרים, עשינו עם מוסררה איזה פעילות כזה שחשפה שם את המתחם. עשינו כל מיני דברים. אנחנו עושים גגות ירוקים עכשיו, יש את הגג הירוק גם עכשיו שנפתח מול הספרייה הלאומית של רשות העתיקות. לא משנה. זה תחום שקורה בעיר והוא חשוב וטוב. אנחנו כמובן עושים פסטיבל במוזיאון הטבע כל שנה, כמו שאת יודעת, נעמי, בטח. אז יש לנו באמת הרבה כיוונים של תיירות ירוקה. אפשר למסגר את זה ולנסות לעשות מזה איזשהו מתווה יותר, מה שנקרא יותר קוהרנטי. בסדר? ולא ככה ספורדי. אנחנו מאד פתוחים לזה, זה דבר ראשון. גם בעין כרם למשל, גם רחוב המעיין וגם בעצם כל החלק הזה של הפיתוח הסביבתי. זה גם משהו שאנחנו מטפלים בו ביומיום. חוץ מזה שכל הפארקים שצ"פ רופין שנפתח עכשיו בפסח זה גם משהו שעשינו יחד עם עיריית ירושלים והוא גם כמובן, זה איפה שהאנדרטה שהקמנו לחללים במלחמה האחרונה, שכל פעם מתווספים אליה.

יעלה ביטון דה לנגה :

ביום ראשון בעשר,

מיכל נחמיאס :

מתווספים אליה שמות.

יעלה ביטון דה לנגה :

אנחנו מזמינים את המשפחות של הנופלים שנפלו מאז שעשינו את חנוכת הזה, ונפלו לנו עוד 18, מיכל את הענף.

יעלה ביטון דה לנגה :

בעיר.

מיכל נחמיאס :

זה כל פעם מתווסף, אנחנו כל פעם צריכים להוסיף שם שמות. זה מורכב.

יעלה ביטון דה לנגה :

יש לנו 101 נופלים ונרצחים בעיר. מטורף. ויהיה טקס עם הוספת השמות. פעם בשנה אנחנו,

מיכל נחמיאס :

אגב,

יעלה ביטון דה לנגה :

שלא נצטרך להוסיף אפילו עוד אחד.

מיכל נחמיאס :

זה האנדרטה הראשונה שהוקמה לחללי המלחמה וגם היחידה שהיא גם בעצם גם לנפגעי פעולות איבה וגם,

יעלה ביטון דה לנגה :

אזרחים.

מיכל נחמיאס :

חללים של צהל, בדיוק, שגם משרד הביטחון. אז זה גם עיסוק שאנחנו כמובן במסגרת הפארקים והחיבור בין הכל. שבילי אופניים, כמובן, זה תחום שענר מטפל בו ביד רמה, אבל הוא התחיל עוד לפני ענר. ויש גם באזור קריית הממשלה ועכשיו באזור פארק הארזים, וזה מאד מתחבר גם לצבאים וגם לכל התיירות הירוקה, כי למעשה יש שם היום כבר שבילי אופניים שאפשר לנסוע כל סובב ירושלים 42 קילומטר. כן. 42 קילומטר. בעיר העתיקה עוד יש קצת להשלים, אבל בגדול רוב הסובב מוכן. יש כבר סובב שנערך השנה, ייערך השנה. מי שמנהלת אותו זה ליאת מהעירייה, מאצלכם. אריאלה רגיואן, כמובן. אז בעצם, זה ככה מענה לכל השאלות שהועלו אבל, צריך להעמיק בהכל, אבל זה גם

לא, אני יכולה, אם אתם יש לכם שעתיים, אז לי אין ספציפית עכשיו, אבל אפשר לעשות את זה בהזדמנות ולהעמיק בכל התחומים האלה. בסדר? אז באמת שבילי אופניים לקראת סיום והבשלה מלאה בעיקר בפארקים, שזה נקודת ציון חשובה. זה לא היה בעבר. ענר הביא את זה לכדי מימוש. אז זהו. אז עכשיו אני מתחילה עם חלקת גדולי האומה. יעלה, זה בסדר?

יעלה ביטון דה לנגה :

מה?

יהודה פרוידינגר :

רק תחברו,

מיכל נחמיאס :

עניתי על הכל?

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, אבל,

יהודה פרוידינגר :

גם פסגת זאב תחברו ב-,

יעלה ביטון דה לנגה :

אני,

מיכל נחמיאס :

הכל.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מודה ש-,

מיכל נחמיאס :

זה פארק ירושלים, סובב ירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה :

קיבלתי איזה הודעה שהייתי חייבת לקרוא אותה,

יהודה פרוידינגר :

זה לא טוב, זה לא מחובר.

יעלה ביטון דה לנגה :

בנסיבות אישיות.

יהודה פרוידינגר :

פסגת זאב לא מחוברת לירושלים.

מיכל נחמיאס :

רמות רוצים לחבר עכשיו,

יעלה ביטון דה לנגה :

אבל לא יודעת,

מיכל נחמיאס :

... אנחנו נחבר. ועם נידם גם אנחנו עושים. מה את אומרת, יעלה?

נעמי צור :

...

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אני בטוחה שמיכל אמרה את זה.

מיכל נחמיאס :

מה?

יעלה ביטון דה לנגה :

סליחה, נעמי, אני שנייה תיכף אתן לך להגיד. אבל הרעיון שאני שבויה בקסמו, כי זה היה אפילו קצת מעל החלום שלי, בוא נגיד. אם אני חשבת גם נקודתית של תחנה, נגיד יער ירושלים, נגיד יער אמוץ, אז מה ש-, החידוש שהכניסו פה ושהוא כן דומה למה שאני ראיתי ביפן, אתם בטוח מכירים את זה מאירופה ומארצות הברית אבל, זה החיבור הזה והחזון, לחבר מעמק תלם, שכבר נמסר אגב לציבור לפני חודשים, עם מסלולי אופניים ומסלולי הליכה, אלא שכל השבילים האלה, אתה אמרת את זה?

נעמי צור :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

שאני לא אחזור סתם.

מיכל נחמיאס :

מה?

יהודה פרוידינגר :

מחוברים ביניהם.

יעלה ביטון דה לנגה :

שהם יהיו מחוברים לנתיב אחד. אדם יוכל לרדת עם האופניים או ברגליו, עם משפחתו והילדים. אז, לא, אני באמת עניתי למשהו אישי.

יהודה פרוידינגר :

רק ליער מיר הוא לא יכול להגיע.

יעלה ביטון דה לנגה :

ליער מיר, כן. אבל זה בסוף יגיע,

יהודה פרוידינגר :

לא, יש, יש, יש,

מיכל נחמיאס :

גם לרמות עוד לא הושלם.

יעלה ביטון דה לנגה :

וזה יגיע לעין יעל.

מיכל נחמיאס :

עוד לא הושלם גם לרמות, אבל יושלם.

יעלה ביטון דה לנגה :

כמעט סוגר מעגל, ואני מאמינה שמתישו גם נעשה את העיר העתיקה בתוך הדבר הזה.

מיכל נחמיאס :

אז העיר העתיקה זה שוליים שעוד נשאר.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה השוליים של הזה,

מיכל נחמיאס:

בסדר,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה יגיע,

מיכל נחמיאס:

וחוץ מזה יש גם את השכונות.

יהודה פרוידינגר:

יער מיר, פסגת זאב יער מיר.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, כן, אני יודעת. לא, אמרתי, כל מזרח העיר כל מה שמעין יעל וגילה, נכון, גילה?

מיכל נחמיאס:

גם כביש 1 רצו לחבר ולא חובר.

יעלה ביטון דה לנגה:

זה אני לא רואה עוד בתכניות,

מיכל נחמיאס:

... שלא, זה נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל אני מניחה שאפשר יהיה לסגור מתישהו, אבל זה כבר שינוי, זה מדהים.

מיכל נחמיאס:

יש תוכניות מעבר ל-42 קילומטר,

יעלה ביטון דה לנגה:

דיברנו על זה בהרליי, כש-,

מיכל נחמיאס :

מעבר לסובב 42 קילומטר שהוא סובב.

יעלה ביטון דה לנגה :

כמה, כמה?

מיכל נחמיאס :

42 קילומטר.

יעלה ביטון דה לנגה :

שמעתם? זה מרתון אפשר לעשות.

מיכל נחמיאס :

זה זה. אבל חוץ מ-42,

נעמי צור :

זה כולל פארק המסילה.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן. כן, בטח.

מיכל נחמיאס :

חוץ מזה, יש שבילים בתוך העיר, וחוץ מזה אנחנו רוצים לעשות חיבור עם כביש אחד, שזה יוביל בסוף גם לחלקים נוספים של העיר שהם פחות מחוברים. רמות, עוד נשאר שם חלק לסגור. זה גם נידאם מטפל. אנחנו עושים את זה בשיתוף פעולה עם העירייה כחלק מהשבילים בתוך העיר וחלק זה הסובב וההיקפי, וזה חלק מפיתוח פארקים. וזה סך הכל,

יעלה ביטון דה לנגה :

ואני פה אוסיף משהו, ברשותך, שזה, בגלל שהזכרת גם את העירייה, יש שיתוף פעולה, איך תדעי במבחן? לא, זה מהמורה, מנהלת בית הספר.

נטע הלר :

אבל איך נרכל?

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, ברור, אני שמחה על כל הרכילויות כי זה מה שרציתי, שהקהילה תדבר עם עצמה. זהו, הקהילה מדברת עם עצמה.

דוברת :

שלא נפריע.

יעלה ביטון דה לנגה :

בדיוק. לא, אבל משהו נוסף ששפ"ע עוסקים בו, וזה משהו שהוא כבר בביצוע. אני לא מדברת, יש לזה כמה היבטים, וזה שילוט. הצוות שלנו, שעוסק בתשתיות תיירות, הגיע לגברת זיווה, נוקראי היא נקראת? נוקראי?

מיכל נחמיאס :

כן, כן, זיווה נוקראי. כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

אנחנו דיברנו איתה על שילוט לתיירים. כי השילוט לנוהגים בעיר הזאת הוא מצוין, הבעיה היא עם הולכי הרגל התיירים. ואז באמת כבר דיברנו איתה על זה אז גם זה ייכנס מתישהו, בטח ב-2026, אבל כן למדנו ממנה שעובדים על כל השילוט העירוני של הרחובות, היא ראתה לי גם את המודל הזה, וזה לאט לאט אתם תראו שינוי ולא רק בשלוש שפות וזה, אלא קצת יותר. הכל יקבל חזות יותר יפה, אבל הדבר שמצא לכם בעיניי, ויוני, אתה בטח מכיר את זה, זה שבתוך הפארקים האלה שאנחנו מדברים עליהם, שנכנסים בהם אלמנטים של הליכתיות, שבילים, שבילי אופניים, רכיבתיות, פנאי ומנוחה, זאת אומרת ספסלי ישיבה, עצים, נטע חדש, נטיעה חדשה מוצללת בשביל הצללה, וגני שעשועים בחלק, נדמה לי בכולם בעצם. אבל מה שהיא הכניסה, וזה ממש חלום וחזון, וזה, אם זה יקרה, ואני מקווה לראות את זה עוד כשאני פה בקדנציה, זה שעל כל עץ יהיה QR. קודם כל יהיה QR בכניסה לפארק ויגיד על שם מי הוא נקרא, מה הוא נקרא, כמה יש בו, ספסלים, לא יודעת, מידע. אבל על העצים יהיה QR, והמשפחות יוכלו, והילדים יוכלו לשים וללמוד על העץ או על הציפור, זאת אומרת, אתה מכניס פה עולם ומלואו של, מה?

יוני שפירא :

הוצג לרט"ג לפני עשרים שנה איך שה-QR ...

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אין לי ספק, לא, מאמי,

יוני שפירא:

לגבי תל דן ושמורת דן, לעשות בדיוק זה על כל עץ.

יעלה ביטון דה לנגה:

נו, אתם דינוזאורים, ואני דינוזאורה. כולנו אמרנו הכל, אבל לפחות אנחנו זוכים קצת לראות את המימוש. תקשיבו,

יאיר קמיינסקי:

תהפכו את זה כלכלי, ואני אסביר לך למה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, זה לא,

יאיר קמיינסקי:

לא, אגיד לך למה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, אז.

יאיר קמיינסקי:

מבחינת ניהול גינון.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

יאיר קמיינסקי:

בעיריית פריז, כל עץ יש לו שבב שמתאר לגן שמטפל בו את מצבו הפיזי. זה מונע כריתה, גיזום דברים.

יעלה ביטון דה לנגה:

חזון אחרית הימים.

יאיר קמיינסקי:

באותה פעולה, תחברו. זה סך הכל 20 סנט.

יוני שפירא:

אבל היום העצים בירושלים ממוספרים.

יאיר קמיינסקי:

לא, זה לא מספור. הוא משדר לגן מצוקה, בעיית טיפול במים ודברים כאלה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אוקי.

יאיר קמיינסקי:

כל החקלאות עובדת בישראל,

יעלה ביטון דה לנגה:

בסדר, בוא נתחיל בזה שישלחו לנו את התקציב של 2024. אין בעיה, לא.

יאיר קמיינסקי:

זה חוסך כסף.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא, לא, אני סתם מגעילה.

מיכל נחמיאס:

לא, זה חלק מהנושא.

יעלה ביטון דה לנגה:

סליחה, אני סתם מגעילה. אבל אני יודעת, לא המצאנו את הגלגל כנראה. הטכניקות משתפרות מעת לעת, זה ברור. אנחנו לא חיים בעידן סטטי שלא, שאין שינויים. ודאי שלא. וגם אני יודעת שהשכל לא קיים אצלנו, אבל אני מתלהבת. אני מודה שאני מתלהבת כשאני רואה שיש כבר יוזמות בצינור. באים אליי אנשים, נותנים לי רעיונות, ואני הולכת לבדוק את זה בדרגים המקצועיים. ואז אומרים לי, מה קרה לך? יש את זה ואת זה ואת זה. זה די משמח אותי. אבל בואו, אני מודעת לקשיים ולמגבלות.

נעמי צור:

אני רוצה,

יעלה ביטון דה לנגה:

שנייה, ניתן למיכל, כן.

נעמי צור:

אני רוצה רק להגיד תודה לאנשי הרל"י, כי בסוכות קיימנו את פסטיבל ירוק בפנים ובחוץ.

יעלה ביטון דה לנגה:

אה, נכון.

נעמי צור:

והרל"י גם תמכה את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון, אני הייתי,

נעמי צור:

זה היה בהשראת,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואפילו הדרכתני.

נעמי צור:

בתים מבפנים,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

נעמי צור:

ירוק בפנים ובחוץ. 60,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני הדרכתני שם.

נעמי צור:

כן, כן. 60 אירועים ברחבי העיר, ואיזה 5,000 מבקרים בירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון. נכון.

נעמי צור:

וזה עוד, הנה,

יעלה ביטון דה לנגה:

גם יונתן ... ,

נעמי צור:

זה עוד דוגמה של סוג של תיירות ירוקה, העשייה שבתוך השכונות, הקהילות המקומיות שמונגשת למבקרים בעיר.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון. אני רוצה להגיד עכשיו, סליחה שזה, אבל יש דברים שפשוט חשוב לי, וגורה כל הזמן באמת מלמדת אותי ואני מודה לך על זה. לא, אני עבדתי עם גורה בעבר. אני יודעת בדיוק על מה, אני הייתי שם. אני הייתי סמנכ"לית בחברת תיירות. הייתי התחלתי מלמטה, מלהיות מורת דרך. אבל אני רוצה להגיד ככה, הקטע הזה שאנחנו צריכים איזה, כמו בצבא, הייתי בצבא הרבה שנים. אתה נכנס לחדר של המפקד, או של המבצעים, או לא משנה. אתה רואה גאנט. אז היה ידני הכל, אבל היה זה הכל ממוחשב. אתה נכנס, היית רואה את האירועים המרכזיים, היית רואה את הגורמים המשפיעים על האירועים המרכזיים. היית רואה חבירות של גורמים שמתעסקים. היינו רוצים, מיכל, היינו רוצים, עודד, אנחנו מדברים אליך, ורעות, ואני, חבל שאין פה גורמי תרבות,

גורה ברגר:

ותמר, היא לא פה.

יעלה ביטון דה לנגה:

כי הם מאד חסרים לי פה.

גורה ברגר:

היא הבטיחה, לפני חודש היא הבטיחה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני כתבתי לה אגב כבר בנושא פעמיים שלוש, אבל זה לא משנה, אני חושבת שזה משהו עירוני, זו צריכה להיות יוזמה של המנכ"ל ואני מושכת אותה כרגע יחד עם אייל, שלא פסל. אני כבר אומרת לכם, אייל אמר, אוקי, תתחילי, אני איתך, אני מגבה אותך. בסדר, זה התקדמות. אבל להגיד, אם היה לנו, אפילו ברמה של מנגנון טכני, או של צורת מפגש, פרונטלית, אבל אין לנו לא את זה ולא את זה. של לראות עוגנים גדולים כמו למשל הפסטיבל הירוק הזה, אני אומרת לך, אני מחזיקת תיק

התיירות, זה חמק לי מתחת לרדאר, כי אם לא יונתן מציג לי את זה בשיבת סיעה ושולח לנו זימון, לנו, לחברי סיעתו, אני לא,

יונתן פלג:

בשביל זה אני מגיע לשיבות סיעה.

יעלה ביטון דה לנגה:

הייתי יודעת את זה, אני. זה לא תקין, משהו פה לא עובר. עכשיו, אני לא מדברת בכלל על דברים קטנים נקודתיים. באמת, אני לא קטנונית, הכי קל להיות קטנונית בעיר הזאת. יש מיליון יוזמות בעיר הזאת. תגיד לכם רות צפתי, במינהל הקהילתי. יש בזה, יש במלא מקומות, אני לא מדברת על זה. מדברת על עוגנים גדולים, פסטיבלים גדולים, קמפיינים גדולים, וגם שנראה מה קורה בשכונות, בצעירים ובמשפחות, כי זה גם מאד מושפע מהדבר הזה. זה מה שאני אומרת, וזה אני מצפה, גם אני וגם אני מניחה שרוב חבריי פה, בסדר? תעבירו את זה, זה חייב לעבור הדבר הזה. אנחנו לא טובים בזה.

מיכל נחמיאס:

אני חושבת שעוגנים גדולים מייצגים בסוף מחוללי תיירות וזה משמעותי, וככל שזה עוגן, למשל כמו הפסטיבל הזה, ונעמי ציינה אותו, הוא כבר לא פעם ראשונה, הוא באמת איזושהו עוגן, ואפשר אבל לצפות בסוכות שהוא יקרה. וזה משהו שמחולל תיירות בסוף, כי יש ציפייה עליו. אנחנו לצערי, בשנתיים האחרונות, ואת יודעת את זה היטב, אנחנו לא יכולים להסתמך על וודאות כזאת, וגם זה פוגע בסוף בתיירות וחשוב גם את זה להניח על השולחן, כי כמה שהדברים האלה חשובים,

גורה ברגר:

... וודאות.

מיכל נחמיאס:

גם אם נייצר, גם אם נייצר, חשוב לייצר וודאות,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, זו התקופה הכי קשה שאנחנו רואים,

גורה ברגר:

... וודאות, אנחנו מודעים לזה כולנו.

מיכל נחמיאס:

לא, אבל אני רוצה להניח את זה על השולחן. אני חושבת,

גורה ברגר:

... נטע נתנה כדוגמה, את השותפות של ... המוזיקה.

תומר שולמן-לוי:

חוסר וודאות אבל גם זה יוצר הרבה הזדמנויות,

מיכל נחמיאס:

בסדר.

גורה ברגר:

נכון.

תומר שולמן-לוי:

ורגע הרל"י היא לוקחו את ההזדמנויות,

מיכל נחמיאס:

בסדר, אני רק אומרת,

יעלה ביטון דה לנגה:

מיכל, מיכל,

מיכל נחמיאס:

כי אנחנו רוצים לייצר,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה צורך,

מיכל נחמיאס:

אנחנו נייצר את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אין אדם שלא מעלה את זה בפניי, אין אדם, אני אומרת לך,

מיכל נחמיאס:

אז אנחנו,

יעלה ביטון דה לנגה :

אם הייתי צריכה לטפל במשהו זה זה. אני אומרת לך, זה עולה, אני הייתי שם, אז אני מבינה את זה, אם הייתי, כי אנחנו היינו מאד מחוברים להרל"י, אז לא היה לי כל כך הרבה פספוסים, אבל זה לא חוויה נעימה, לגלות בהפתעה שמתקיים בעיר שלך, ואת אחת ממחוללי התיירות בעיר, ואת לא יודעת אפילו, כי משהו בצינור העברת המידע אצלנו לא עובר כמו שצריך.

מיכל נחמיאס :

אז אנחנו כמה פעמים, גם עם ... העירייה, ניסינו לתכלל רשימות אירועים כאלה, אירועים, אני לא מדברת על אירועים של מתנ"ס כזה או אחר אלא משהו טיפה בסדר גודל יותר. לא, לא ענקיים, אבל את יודעת, מין משהו כזה.

יוני שפירא :

כאשר המערכת הזאת קיימת אז אפשר גם להכניס את המתנ"ס.

מיכל נחמיאס :

חד משמעית, אבל צריך להתחיל מקצת,

יוני שפירא :

חייבים ... ,

מיכל נחמיאס :

בסדר גודל בינוני יותר,

יעלה ביטון דה לנגה :

ברור.

מיכל נחמיאס :

כי אז המתנ"ס הוא, המתנ"ס הוא לא מחולל תיירות, הוא יכול לתמוך.

יוני שפירא :

העוגנים,

מיכל נחמיאס :

אבל לא משנה,

יעלה ביטון דה לנגה :

סיימנו את הנושא הזה, הוא ברור?

מיכל נחמיאס :

יאללה,

יעלה ביטון דה לנגה :

דיינו אם נצליח שאת תעבירי את זה בישיבת ההנהלה שלכם. ונעבור למי?

מיכל נחמיאס :

לא, אבל אני צריכה שיתוף פעולה עם כל כך הרבה גורמים, חברת אריאל, עיריית ירושלים, אני לא יכולה לבד, תאמיני לי, אני אישית, מיכל, אני ניסיתי.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני יודעת, אני יודעת.

מיכל נחמיאס :

זה הכל. עכשיו אנחנו, יש גם גבול, בסוף אתה צריך לרכז מאמצים איפה שאתה מצליח.

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, לא, אני מסכימה, זה חונה אצל ראש העיר והמנכ"ל,

מיכל נחמיאס :

יש כאן הרבה מאד גורמים, בסדר? זה גם, ניסינו יחד, ניסיתי עם אריאלה רג'ואן, אגב, לא לבד, עם אריאלה ביחד, בסדר? יאללה.

יעלה ביטון דה לנגה :

אנחנו מיצינו את הסוגייה הזאת,

מיכל נחמיאס :

טוב.

יעלה ביטון דה לנגה :

היא קיימת פה, זה. ביקשתי ממיכל ממש להביא אחת לזמן דברים מדהימים ש-, לא מדהימים ... ,
אני לא רוצה להגיד מדהימים, אני רוצה להגיד דברים חשובים, נכונים, דברים קטנים שנעשים בעיר
הזאת,

תומר שולמן-לוי :

מדויקים.

יעלה ביטון דה לנגה :

ולנו כתיירנים כדאי לנו לדעת,

תומר שולמן-לוי :

מדויקים.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, בדיוק, תומר.

מיכל נחמיאס :

כן, זה פרויקט קטן, אבל הוא מאד חמוד.

יעלה ביטון דה לנגה :

פרויקט קטן וחמוד, בשבילי הוא מקסים.

מיכל נחמיאס :

וחשוב שתכירו, יעלה התלהבה ממנו, אז,

יעלה ביטון דה לנגה :

מאד.

מיכל נחמיאס :

ואני כמובן אוהבת אותו כי,

יעלה ביטון דה לנגה :

כמורת דרך, אני חייבת להגיד, שמדריכה הרבה בארץ.

מיכל נחמיאס :

זה שיתוף פעולה של הרלי"י עם משרד ראש הממשלה, בעצם, חלקת גדולי האומה זה תחום ש-, זה חלק בהר הרצל, אני אפתח ואומר שחלקת גדולי האומה היא בעצם תחת אחריות משרד ראש הממשלה, יש חוק ויש החלטות ממשלה שבעצם עושות איזושהי קטגוריזציה של מי יכול להיקבר שם. זה מאד ברור, זה למעשה ראשי הממשלה, נשיאים ויושבי ראש כנסת, ואז יש גם בחלק מסוים, יחד עם הכנסת עבדנו גם על יושבי ראש, כי זה לא תחת משרד ר"ה"מ.

יוני שפירא :

ונשותיהן.

מיכל נחמיאס :

בוודאי, ונשותיהן. חלק נקברו בלי נשים,

דובר :

וסוכנות יהודית.

מיכל נחמיאס :

אתם תשימו לב. הסוכנות היהודית, אה,

יעלה ביטון דה לנגה :

חריג אחד.

דובר :

טדי קולק.

מיכל נחמיאס :

לא, שניים, טדי קולק,

יעלה ביטון דה לנגה :

טדי קולק כראש עיר,

מיכל נחמיאס :

טדי קולק,

יעלה ביטון דה לנגה :

אבל מהסוכנות קפלן, נדמה לי. נכון?

מיכל נחמיאס :

קפלן לא הסוכנות, שר האוצר. נכון.

יעלה ביטון דה לנגה :

והוא קבור?

מיכל נחמיאס :

קבור.

דובר :

כן.

מיכל נחמיאס :

שני חריגים. קפלן, שהוא הראשון שמת,

יעלה ביטון דה לנגה :

היה ... ? הוא היה בסוכנות.

מיכל נחמיאס :

הוא היה בסוכנות, אבל הוא נקבר כשר האוצר, לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

ברור, ברור.

מיכל נחמיאס :

הוא נקבר מתוקף היותו שר האוצר, הוא הראשון שמת, רצו לתפוס את השטח. בסדר? אנחנו ישראלים, אנחנו ישראלים. אוקי, אבל לא כתבנו את זה ככה במצבה, אז לא חשוב, זה מידע שאף אחד לא אמור. זה לא חשוב. בכל מקרה, חלקת גדולי האומה, זה בהר הרצל, כמובן, זה איזשהו משהו ייחודי. הסוכנות היהודית בעצם מנהלת את המרחב עצמו, אבל שוב, את חלקה גדולי האומה זה בניהול משרד הביטחון, משרד ראש הממשלה.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה לא ההסתדרות הציונית העולמית? זה ההסתדרות הציונית העולמית, זה לא הסוכנות.

יאיר קמיינסקי :

לא, עוד לא משנה.

דובר:

אבל זה חלק,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מעל, זה מעל.

יאיר קמיינסקי:

חבל על הזמן.

יעלה ביטון דה לנגה:

בסדר, ... חשוב להגיד.

מיכל נחמיאס:

מה שהיה, זה היו קברים, הקברים בעצם, אני לא יודעת אם צריכים להיות שם קודם, אנחנו נראה את השלבים טיפה.

יוני שפירא:

המצבות.

מיכל נחמיאס:

המצבות שעל הקברים, המצבות היו יחסית לא אחידות, בסדר? היו פלאחים כאלה שהיו, זה כבר החדש, שהיו לא אחידים, ואז למעשה זה יצר אצל המשפחות איזשהו עניין, וגם הציבור כשהגיע לא יכל, בעצם זה היה נראה לא טוב כמרחב תיירותי. שינינו טיפה את המרחב, זה כמובן עבודה שהיא בקבלנים של משרד הביטחון, זה הכל מאד מאד מסודר.

יהודה פרוידינגר:

מאד יפה עשו.

מיכל נחמיאס:

מה שהרל"י עשתה,

יעלה ביטון דה לנגה:

היית?

מיכל נחמיאס :

כן, אני מסכימה. מה שהרל"י, מה שאנחנו עשינו, זה עשינו את הפרוגרמה ואת הספר חוקים שקובע למעשה באיזה פונטים, מה צריך להדגיש, איזה מידע צריך להדגיש כדי לייצר? אחידות. היה באמת איזשהו דיסוננס כזה שגם הכניס למתח, כל אחד, כמובן עם המורשת שלו. עשינו קיר השראה שהוא לא היה בעבר, כך שכל תלמיד וכל מי שמבקר יוכל להיחשף לכל מיני ציטטות מההיסטוריה של העם היהודי, שיוכלו לחבר אותם, זה חלק ממה שרשום בקירות ההשראה. כפי שאתם רואים, זה גם תנ"ך, גם הרב קוק, גם אחד העם, גם נשים, גם גברים, גם מזרחי, בסדר? הייתה לנו וועדה מייעצת, עשינו את זה יחד עם דרורית שטיינמץ, שהיא היום מנכ"לית משרד ראש הממשלה. כן היא היום מנכ"לית משרד ראש הממשלה, בעבר היא הייתה סמנכ"לית, כן, סוף סוף מנכ"לית אחת בממשלה, גם טוב. אבל היא אישה מרשימה. עשינו את זה יחד עם דרורית ועוד אישי ציבור שסייעו לנו לבחור את הציטטות הללו, ואז למעשה יש חוויה שלמה של חינוך, שתלמידים או מי ש-, חיילים מגיעים ויכולים להתרשם גם מהמצבות, גם מהמרחב, יש מרחב התכנסויות שעשינו, סייענו לעשות,

יהודה פרוידינגר :

יש עוד קיר, יש עוד קיר שיש עליו,

מיכל נחמיאס :

איזה? יש קיר עכשיו עם התמונות, אני אראה לך,

יהודה פרוידינגר :

עם התמונות.

מיכל נחמיאס :

קיר עם התמונות. יש תערוכה,

יהודה פרוידינגר :

זהו, זה התכוונתי, כן.

מיכל נחמיאס :

אז התערוכה הייתה, חברים מי שמזהה, מוכרת לו תערוכה, היא הייתה פה בספרא.

יהודה פרוידינגר :

היא הייתה פה, היא הייתה פה.

מיכל נחמיאס :

בסדר, עברה לשם, בסדר? היא הייתה פה על הקיר.

יוני שפירא:

יש חוברת על זה?

מיכל נחמיאס:

אין חוברת על זה, זה נכס של משרד ראש הממשלה, אנחנו מסרנו את הכל לידי משרד ראש הממשלה, בסדר? זה מאד מסובך, זה עבודה עדינה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אתם זוכרים את התמונות האלה שהיו להיות פה בעירייה? הם עברו לשם.

דובר:

אנחנו עוד לא גמרנו, לא סיימנו ... ,

מיכל נחמיאס:

אנחנו יצרנו לצד זה אפליקציה, יש ווי-פיי בכל הרחבה הזאת, יש אפליקציה שאפשר לסרוק את ה-, ליד הקברים עשינו פלאחים, סורקים את הפלאחים, מגיע חידונים לילדים, בסדר? שילדים יכולים לשחק, יש סדרה שנעשתה בעבר על ידי משרד ראש הממשלה, חיברנו אותה לכאן, על כל מנהיגי המדינה. אתם אגב יכולים להתרשם באפליקציה כבר עכשיו.

גורה ברגר:

זה לא אלי ... פעם עשה?

יוני שפירא:

רק בעברית או גם בשפה אחרת?

מיכל נחמיאס:

אלי גם עשה חלק מזה. מה זה?

יוני שפירא:

רק בעברית או גם בשפה אחרת?

מיכל נחמיאס:

לא, זה גם בשפות נוספות. הסרט עצמו הוא בעברית, זה מה שהוקלט. לא הקלטנו אחר כך עוד שידורים.

יוני שפירא :

לא, לא, ברור.

מיכל נחמיאס :

אבל האפליקציה היא בכמה שפות, ואפשר להתרשם עם מידע על כל אחד, וזהו, אתם מוזמנים לבוא לבקר.

יהודה פרוידינגר :

רגע, וראיתי שהיה פה איזה שקופית, על,

מיכל נחמיאס :

כן, על מה?

יהודה פרוידינגר :

מה עם אלו שלא נקברו.

מיכל נחמיאס :

אה, יש. אתה נכנס פה לזה,

יעלה ביטון דה לנגה :

את יכולה,

יהודה פרוידינגר :

מה אתם, שמה זה יותר קשה, לא?

גורה ברגר :

אפשר לראות את הקיר ... שוב?

מיכל נחמיאס :

כן, בטח, זה לא, זה רק חלקי, זה הקיר השראה, הוא לא נראה טוב בצילום שאני צילמתי מהאיפון שלי, אז אני הכנסתי גם,

גורה ברגר :

זה ציטטות?

מיכל נחמיאס :

זה ציטטות. זה חלק מהציטטות, אני פספסתי איזה שלוש או ארבע.

יהודה פרוידינגר :

אז מה עושים באמת עם אלה שלא נקברו? אי אפשר לעשות ... ,

מיכל נחמיאס :

לא, לא, לא, אז רגע, אז דבר ראשון ייצרנו אחדות אצל מי שכן נקבר, למרות שיש כאלה שהנשים שלהם, כמו פרס, החליטו שלא להיקבר איתו, שיקול שלה. ויש הרבה כאלו שבחרו לא להיקבר שם.

יהודה פרוידינגר :

בגין.

יונתן פלג :

גדולי האומה באמת לא נקברו שם.

מיכל נחמיאס :

רגע, רבין אגב, היחידי,

יונתן פלג :

בן גוריון,

יהודה פרוידינגר :

בגין, בן גוריון.

יונתן פלג :

שרון, בגין,

יהודה פרוידינגר :

בגין.

יונתן פלג :

פרס, וייצמן,

יהודה פרוידינגר :

פרס כן.

מיכל נחמיאס :

גם לרבין אגב יש מצבה כזאת, סתם שתראו שחוסר האחידות הוא היחידי.

יהודה פרוידינגר :

פרס פה.

מיכל נחמיאס :

פרס פה בלי אשתו.

יהודה פרוידינגר :

כן.

מיכל נחמיאס :

פרס בלי אשתו.

יהודה פרוידינגר :

פרס בלי אשתו, וייצמן לא פה, הנשיא הראשון, וייצמן,

יונתן פלג :

גם הווייצמן השני.

יעלה ביטון דה לנגה :

גם הווייצמן השני ברחובות.

יהודה פרוידינגר :

ובן גוריון לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

בן גוריון,

מיכל נחמיאס :

אריאל שרון,

יהודה פרוידינגר :

אריאל שרון.

מיכל נחמיאס :

אפרים קציר.

יהודה פרוידינגר :

בגין.

מיכל נחמיאס :

אפרים קציר, עזר ווייצמן, משה שרת גם לא קבור. בכל מקרה,

יעלה ביטון דה לנגה :

בגין.

מיכל נחמיאס :

להם אנחנו נעשה בנפרד, להם אנחנו נעשה בנפרד. יש אזור, חבל ש-, המצגת לא כאן, אבל יש אזור בצד, הוא לא כל כך בצד, הוא די מרכזי, ליד רחבת ההתכנסויות, שאנחנו נעשה שם איזושהי עמדה. יש לכל אחד מהם קבר מאוד מפואר במקום אחר. לכן אני אומרת שזה הרבה יותר מורכב מזה, כי יש חלק, יש מועצות הנצחה לחלק מהאנשים, ולחלק לא, וזה כבר לא עניין שלנו.

יעלה ביטון דה לנגה :

חלקם מתוקף חוק, לא?

מיכל נחמיאס :

מועצות הנצחה זה מתוקף חוק, וזה חוק.

יעלה ביטון דה לנגה :

יש כאלה שיש להם חוק על שמם. לא רק שראש ממשלה,

מיכל נחמיאס :

נכון, זה המועצות הנצחה. המועצות הנצחה, יש כאלה שזה, נגיד שז"ר יש לו מועצה, רק לו. בסדר? עכשיו הוא לא, למה לא ולא לאחרים? זה מורכב, זה לא עניין שלנו.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מכירה את היושב ראש, במקרה.

מיכל נחמיאס :

אני הייתי חברה שם בזה, בוועדה, מטעם משרד רה"מ. לא משנה. אז משרד ראש הממשלה אמור לטפל גם בזה בסוף, זה לא חלק ממה שאנחנו עשינו, אבל, זה מאוד מורכב. העיסוק הזה, בפטירת ראשי ממשלה ונשיאים זה עיסוק מורכב וזה חלק קטן ממכלול הרבה יותר גדול שמשרד ראש הממשלה מטפל בו, וזה מהמם, ותלכו לראות, וזה באמת עשה שינוי.

יעלה ביטון דה לנגה :

ומאחר והרשות לפיתוח ירושלים,

יהודה פרוידינגר :

אני ראיתי, באמת ... ,

מיכל נחמיאס :

נכון?

יעלה ביטון דה לנגה :

היא רשות ממשלתית ביסודה, עם שיתוף פעולה עם עיריית ירושלים, זה מאוד מקובל שמשרדי ממשלה,

מיכל נחמיאס :

כן, אנחנו עושים הרבה עם,

יעלה ביטון דה לנגה :

מייצרים מיזמים. אנחנו קצרים בזמן.

גורה ברגר :

שאלה רק אחת.

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, לא, לא.

גורה ברגר :

אחת, אחת חשובה. חלקת יקירי ירושלים אמורה להיכנס לאיזושהי ... ? יש שמה את הסיפור של העיר.

מיכל נחמיאס :

לא מכירה. לא מכירה. זה עירוני.

יעלה ביטון דה לנגה :

נעלה את זה, זה שאלה טובה.

יהודה פרוידינגר :

לא, לא ... ,

מיכל נחמיאס :

שאלה טובה.

יהודה פרוידינגר :

יקירי ירושלים יש בסנהדריה,

גורה ברגר :

חלקת יקירי ירושלים ,

יהודה פרוידינגר :

בסנהדריה.

יעלה ביטון דה לנגה :

איפה?

גורה ברגר :

לא, לא, בהר הרצל.

יהודה פרוידינגר :

יש בסנהדריה. יש בסנהדריה.

יעלה ביטון דה לנגה :

באמת? לא מכירה.

דוברת :

בהר הרצל.

גורה ברגר:

בהר הרצל.

יהודה פרוידינגר:

יש בסנהדריה.

דובר:

יש לי חצי דקה?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא, בסוף. אני רוצה לבקש, שנייה, משהו שלא נעים לי. אני עושה את זה בחוסר נעימות וזה לא כף לי, לבקש ממיכל להישאר חמש דקות בלבד, לא לכל הסקירה. רק, וגם מעודד, וגם מרעות, לא להישאר לכל הסקירה, כי אתם תעבירו את זה הלאה. וחלק מזה שאתם פה זה לשמוע גם אנשים שירושלים יקרה לליבם. אני מבקש מיעל טרסיוק לפתוח בסקירה שלה, לעשות משהו תמציתי בשביל מיכל, כי,

יעל טרסיוק:

גם אני אשלח אחרי זה את המצגת. בסדר?

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, הם גם נפגשו עם אייל,

יעל טרסיוק:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

שיהיה ברור. אני אומרת לכם, אתה שומע את,

עודד טל:

אני מכיר את זה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה מכיר את זה טוב. אתה היית גם בפגישה לדעתי,

עודד טל:

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

הם היו בפגישה עם אייל, אייל עף על זה, שתדעו. דברים השתנו עם המלחמה. מה לעשות? המלחמה טרפה לנו,

יעל טרסיוק:

איך אומרים?

יעלה ביטון דה לנגה:

ואני מנסה להחיות.

יעל טרסיוק:

העמותה קיבלה את הגושפנקה בספטמבר 2023.

יעלה ביטון דה לנגה:

בדיוק. ורק שתבינו,

יעל טרסיוק:

אז אנחנו נמצאים עד שהחלטנו לפתוח עמותה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אז יעל, קצר, ... ,

יעל טרסיוק:

כן, לא, בסדר, רק להגיד שלום. אז שלום, תודה. לא, רגע, אבל אני הולכת ללקט כמה דברים שזה היתרון גם של להיות בסוף. אז גולן רייס ואייל טרסיוק ונעים מאד, והקמנו את המיזם הזה בערך לפני כמעט שלוש שנים. העמותה, כמו שעכשיו אמרנו, קיבלנו את האישור לעמותה בספטמבר 2023. רגע, למה זה לא, הנה, אוקיי. אז בהתחלה, אז עוד פעם, נשלח לכם את המצגת. כי למעשה אנחנו בין היתר חוקרים את כל המגמות, ודיברתם על זה כאן, את כל המגמות העולמיות בתיירות שמדברות, כמו שאמרת בדיוק, על אותם מגמות של תיירות מקיימת, תיירות אחראית, תיירות איטית. כל המילים האלה, בסוף צמצמנו אותם לארבע כותרות, בסדר? וגם נעמי דיברה על זה. צמצום טביעת הרגל הפחמנית, היום זה טרנד ומגמה שרק הולך וצומחת. זה התחיל בקורונה ורק הולך וצומח. וכן, זה מודל שהוא גם כלכלי מאד. תיירות איטית, אנשים כבר לא מחפשים את הכמה שיותר, הם מחפשים את העומק. חיזוק התיירות הקהילתית ואחראית, שזה גם לשמוע את הסיפורים של הקהילות המקומיות, או אפרופו תיירות אחראית, שלא להשאיר את טביעת הפחמן וכן להשאיר את

הסיפור. והעלייה בתיירות הרוחנית והמשמעותית, כלומר, ודיברתם על זה כאן, אדם שעושה מסע הוא בהכרח משתנה. אין מה לעשות גם איזה מסע קצר, וגם אם זה מסע משמעותי של קילומטרים יש, והיציצים, נעמי, שהצגתם בשלבים, זה בדיוק זה. החל משלב ההכנה, כל המסע, עד שהוא חוזר הביתה, וגם מה קורה אחרי. ולמעשה, אני אגיד ממש במשפט, אנחנו מגיעים, גולן עשה שני ... סנטיאגו, הוא עשה הרבה מסעות, אנחנו מגיעים מעולם החינוך, הרווחה, הביטחון, משרד ראש הממשלה הרבה שנים, אנחנו מגיעים מעולם הקהילות. יש לנו מיזמים קהילתיים, אפרופו רווחה, יש לנו המון מיזמים קהילתיים וחברתיים, גם במשרד הרווחה בארץ, כי אנחנו מאמינים שהסיפור של האדם שמקשיבה לו הקהילה, ובסיפור הסיפור הוא מקבל תוקף, הוא עובר תהליך ריפוי וזה סוג של מסע. אז זה בגדול מאיפה אנחנו באים, בסדר? או מאיזה עולמות אנחנו באים, כשלמעשה החזון שלנו, או החזון של המיזם או של העמותה, זה לשחזר, אנחנו לא מאמינים בלהמציא את הגלגל, לא לחצוב דרכים חדשות, הכל הכל בטיחותי ומבוסס על דרכים, קיימות. לשחזר דרכי עלייה לרגל העתיקות, להנגיש אותם להליכה רגלית. אנחנו עושים עלייה לרגל ברגל. הדרך הפיזית, זה אתה שאנחנו עובדים עליה בשנתיים האחרונות היא 111 קילומטר, היא מתחילה בנמל יפו, היא מסתיימת בשער יפו כדי לאפשר, עוד פעם, אפרופו, אני חוזרת פה על אלמנטים שכבר דוברו עליהם, כדי לאפשר לכל אדם בעצם לבחור את המוקד אליו,

דוברת:

... תודה.

יעלה ביטון דה לנגה:

ביי, תודה.

יעל טרסיוק:

לבחור בעצם, הדרך מסתיימת בשער יפו,

יעלה ביטון דה לנגה:

הרבה תודות.

יעל טרסיוק:

ושם בעצם הוא בוחר לאן להמשיך בתוך ירושלים, כאשר העולה רגל בעצם עובר בדרכו דרך הקהילות, דרך התושבים המקומיים, שומע את הסיפור, ולמעשה מי שמחזיק את הדרך זה כל הקהילות בדרך.

גולן רייס:

וישן גם בקהילות.

יעל טרסיוק:

בדיוק, וישן בקהילות. ככה, אתם יכולים גם להסתכל קצת מהתמונות של האנשים שעושים את הדרך, עשינו את הדרך הזאת הרבה הרבה פעמים עם כל מיני קהלים, גם קהלים רבגוניים דתיים וגם תרבותיים, ולמעשה, ירושלים, אפרופו מפת בינטינג, כי הכל בסוף מוביל לירושלים, הכל זה בדרך לירושלים. ירושלים היא סוג של מגנט, בסדר? שכל שעולה הרגל מתקרב, והדרך היא 111 קילומטר, מחולקת לשישה מקטעים מומלצים שבדרך ישנים או בחוות מקומיות, זאת אומרת, זה לא פתרונות של ... או לחילופין, לא ישנים בשטח כי כל הרעיון זה ממש שהקהילות המקומיות יארחו את עולה הרגל כמו פעם, בזמנים שבהם עולה הרגל היה עולה לבית המקדש, והוא היה מתארח אצל הקהילות המקומיות, זה הרעיון וזה הנרטיב שעובד בעצם לכל הדרך, וכמו שכתוב כאן, אנחנו תמיד מדמים את זה לאיזה שרשרת פנינים, העולה לרגל הוא החוט שבעצם אוסף את כל הפנינים שבדרך, עד שהוא מגיע לירושלים, ואז בסוף הוא מקבל את תעודת כמו שיש הקומפוסטלה בסנטיאגו דה קומפוסטלה, שעוד פעם, לרוב קיימות דרכי העלייה לרגל שהן רק נוצריות בעולם, ופה זה דרך עלייה לרגל שהיא משלבת ומביאה את כל הסיפורים. אני לא עוברת על המאפיינים, בסדר, אבל בגדול, אם דיברנו קודם על ארבעת הכותרות, בסדר, של המגמות העולמיות, אז למעשה הדרך עלייה לרגל לירושלים היא מביאה לידי ביטוי, בסדר, גם את המגמה של הקיימות, שימור של שטחים פתוחים, גם את הקהילתיות, גם הליכה, וגם את הדרך המשמעותית. אני אקפוץ אולי, אני אקפוץ קצת לצירים, מה? כן. אני אקפוץ רגע לצירים המרכזיים, כי זה גם קשור לשורה התחתונה. בסדר? למעשה אנחנו עובדים, או פועלים, בסדר, בשלושה צירים מרכזיים. גם הרשויות ומוסדות רשמיים לצורך הכרה סטטוטורית בדרך, אנחנו עובדים לאט ונכון, ואנחנו מאמינים בהכרה, כי בסוף בסוף בסוף זה הדבר הכי חשוב. הכרה בכ"ף. כלומר, ברגע שהקהילות והרשויות בדרך יכירו את הדרך, אז היא תתקיים, בסדר, והיא תקבל את העיגון הזה, ובסוף, כל מה שעולה לרגל צריך הוא שידעו שמכירים בדרך שלו ובסיפור שלו. זאת אומרת, אנשים לא רוצים לעשות את הדרך הזאת בקומבינה, בשקט, לא, הם רוצים ללכת עם הסמל, עם החולצה, עם הסמל, ולהגיד, אני עולה לרגל לירושלים, וש-, סתם דוגמה, כי עכשיו עשינו את זה ברמלה, המוכר שווארמה שרואה אותו ומכיר את הדרך ומכיר את הסיפור, יגיד לו, אה, בוא תאכל שווארמה אצלי ודרך צלחה. אז זה בסוף מה שעולה לרגל מחפש, והכל בדרך לירושלים, אז גם ... קשרים עם רשויות ומוסדות רשמיים, קיבלנו כבר אישור לסימון והכרה, וראש עיריית רמלה מאד מחבק ומקדם את המיזם, גם ליצור את הרשת הלוגיסטית והנרטיבית, גם מבחינת מקומות לינה, גם מבחינת מקומות שבעצם תומכים, אוכל, ומארחים את אותו עולה על הרגל, וגם ברמה הבינלאומית, כי אנחנו מבינים, עוד פעם, שלא המצאנו את הגלגל, ואנחנו לא מדברים שפה שאף אחד לא מדבר. יש לנו המון הסכמי הדדיות ושותפות עם ארגונים בחו"ל שקשורים כמובן לדרכי עלייה לרגל. בסדר? פשוט חילקנו את זה לשלושה, שלוש עמודות של רשויות, של מקומות בישראל, בסדר, מתחילים בבית הכנסת לעולי לוב. הכל,

יעלה ביטון דה לנגה:

... עשיתם עם מבשרת, מה שביקשת?

יעל טרסיוק:

לא.

יעלה ביטון דה לנגה :

לפני סטף?

יעל טרסיוק :

למבשרת עוד לא.

יעלה ביטון דה לנגה :

אם צריך את החיבור שלי, יש לנו עם מי מדבר שם.

יעל טרסיוק :

אז מבשרת עוד לא.

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מדברת על ... , כן?

יעל טרסיוק :

כן, כן, כן,

יעלה ביטון דה לנגה :

יופי, יופי.

יעל טרסיוק :

נכון. ממש חלק, וכן חשוב לנו להביא את זה, כי זה חשוב, דוגמאות לשיתופי הפעולה, אז כמו שאמרתי, מתחילים בבית הכנסת לעולי לוב, שזה מקום נרטיבי מאד חזק כי היו שם מוסלמים, נוצרים, יהודים, וכולם כולל כולם מקבלים את תפילת הדרך, את ברכת הדרך של אהרן, שהוא מדהים, הגבאי שם, שמספר את סיפור, כי ה-,

יעלה ביטון דה לנגה :

כמו ששם ... ,

יעל טרסיוק :

בדיוק, כי בית הכנסת שימש אמיתי, כחאן לעולי רגל. ומתחילים גם בנמל שהוא נקודה מאד חזקה נרטיבית,

יעלה ביטון דה לנגה :

מה זה הנמל?

דובר :

נמל יפו.

יעל טרסיוק :

נמל יפו.

יעלה ביטון דה לנגה :

נמל יפו?

יעל טרסיוק :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

חשבתי שיש נמל חדש ברמלה,

דוברת :

נמל ירושלים.

יהודה פרוידינגר :

נמל יפו, כתוב, כתוב.

דוברת :

נמל ירושלים.

יעלה ביטון דה לנגה :

ואני לא יודעת. כן.

יהודה פרוידינגר :

... עולי לוב ונמל יפו.

יעלה ביטון דה לנגה :

... בדקתי את עצמי.

יעל טרסיוק:

ובדיוק לפני שבועיים ביחד עם עיריית רמלה חילקנו תעודת הוכרה למושה נינאי, ... של השווארמה של רמלה, כי הוא אירח כמה וכמה עולי לרגל, הוא אפילו לא יודע, אבל אחד עולי הרגל הבריטיים שהתארח אצלו כתב בלוג, ומה שקרה זה שבועיים אחרי שהוא כתב את הבלוג, הוא בלוגר ויוטיובר, כתב הרבה, שבועיים אחרי שזה קרה, נעצר פתאום באמצע רמלה והוא מספר את זה ומתרגש, נעצר באמצע רמלה אוטובוס מלא כתב את תיירים בריטיים, שאמר, הי, זה השווארמה של הבלוג, ירדו ואכלו אצלו.

גולן רייס:

זה התיירות, וזה בדיוק ה-,

יעלה ביטון דה לנגה:

וככה עושים תיירות, ככה עושים כלכלה,

יעל טרסיוק:

והנה לפני שבועיים, יחד עם עיריית רמלה נתנו תעודת הוכרה ותודה רבה, והוא שם את הסמל בהמון המון גאוה, והנה מקום בדרך. ומשרד התיירות פה,

דובר:

שער יפו.

יעל טרסיוק:

בשער יפו מחלק את התעודה לכל מי שמגיע והם מכירים את הסיפור, והם עושים גם את כל השואו של בוא נבדוק את הדרכון ובוא נשווה ואת כל החותמות שבדרך שמספרות את הסיפור.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואתם צריכים לעשות.

יעל טרסיוק:

הכל בסוף זה סיפור.

יעלה ביטון דה לנגה:

אתם צריכים להצטרף לדבר הזה. אני ראיתי את זה במו עיניי קורה, זה מדהים.

גורה ברגר:

אני נתתי את התעודה הראשונה.

יעלה ביטון דה לנגה :
אדם בודד, אדם בודד מגיע,

יעל טרסיוק :
נכון, גורה,

יעלה ביטון דה לנגה :
כל מה שהוא רוצה,

יעל טרסיוק :
רגע, רגע, זה נכון, גורה נתנה את התעודה הראשונה ever. בחומות,

גורה ברגר :
בשער יפו.

גדעון מור :
למה את מופתעת?

יעל טרסיוק :
נכון.

יהודה פרוידינגר :
איפה מקבלים את התעודה?

יעלה ביטון דה לנגה :
מה?

גדעון מור :
למה את מופתעת?

יעלה ביטון דה לנגה :
לא מופתעת, אני נהנית.

יעל טרסיוק :

במשרד התיירות.

דוברת:

היום במשרד התיירות.

גדעון מור:

את יודעת כמה צעירים ישראלים נוסעים בעולם,

יעלה ביטון דה לנגה:

אה,

גדעון מור:

מסלולים, סוחבים עליהם משקלים והולכים?

דובר:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

גדעון מור:

זה מקובל בעולם. אנחנו,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, מה שהתלהבתי,

גדעון מור:

מסתכלים על זה 50 שנה אחרי,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה ש... ,

גולן רייס:

אתה כל כך צודק, כי זה,

גדעון מור:

זה פנטסטי.

גולן רייס:

אתה כל כך צודק, כי זה מוצר תיירותי בסוף שהוא משלב קהילה,

(מדברים ביחד)

גולן רייס:

שאנשים נוסעים לחו"ל כדי לעשות את זה.

גדעון מור:

כולם עושים ... ,

דוברת:

נכון, בדיוק.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אני התלהבתי מזה,

תומר שולמן-לוי:

הייתי ממשיך אותו לים המלח.

יעלה ביטון דה לנגה:

שהבן אדם, אחרי שהלך בדד, אחרי שהזיע.

גולן רייס:

רגע,

יעלה ביטון דה לנגה:

כל מה שחשוב לו זה החותמת,

גולן רייס:

אתה צריך להצליח במשהו, אתה צריך להצליח במשהו, לחוות הצלחה במשהו,

יעלה ביטון דה לנגה:

בשער יפו.

גולן רייס:

ואני אגיד לך יותר מזה, אני אגיד לך יותר מזה,

דוברת:

אני ביפן בין מקדש למקדש כדי להחתים,

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון.

גולן רייס:

ואני אגיד לך יותר מזה, משהו מאד חשוב,

דוברת:

אני רואה את זה, אני רואה את זה.

גולן רייס:

כי בסוף, כשאתה רואה את ההצלחה של יעדי העלייה לרגל האחרים, סנטיאגו, אומה, מאות אלפים, ואתה אומר, רגע, איפה ירושלים? ומה שאנחנו בסוף רוצים לעשות, זה להציב את ירושלים כיעד עלייה לרגל ברגל, לאוכלוסייה הזאת שלא, אין לה מקום בארץ לבוא ולעלות ברגל, דרך זה שהיא עוברת בקהילות המקומיות ושומעת את הסיפור המקומי, מחתימה את הדרכון, נכנסת,

יעלה ביטון דה לנגה:

מתנדבת.

דוברת:

בול, בול.

גולן רייס:

מתנדבת במקומות בדרך,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה מוצא חן בעיניי.

דוברת:

נכון.

גולן רייס :

ישנה, מייצרת את הקיימות, נכנסים דרך שער יפו, מקבלים את תעודת עולה הרגל, ואז כל אחד מהם מתחיל מסע עלייה לרגל נוסף, חלק יחד עם גורה, ופה דרך אגב נדבר על שיתופי פעולה, מה הוא עושה בירושלים, בין היתר. בסדר, נגיע לזה.

יעל טרסיוק :

נכון. ודרך אגב, כל מי שהגיע לירושלים בסוף נשאר לישון.

יהודה פרוידינגר :

חייבים חותמות מכל ה... במסלול?

יעלה ביטון דה לנגה :

כן,

גולן רייס :

כן, כן, כן,

יעלה ביטון דה לנגה :

זה חלק מהקמינו,

גולן רייס :

חותמות.

יעלה ביטון דה לנגה :

זה תפיסת הקמינו, אבל הם חברים עכשיו גם באיזה איגוד עולמי,

יהודה פרוידינגר :

אבל זה בעיקר הייתי ביקרתי, נכון?

יעלה ביטון דה לנגה :

כן.

גולן רייס :

כן, כן.

יהודה פרוידינגר:

לא דווקא ישנתי או משהו,

יעל טרסיוק:

לא, זה חותמת, תקשיב, יש לי חותמת של מוסד, יהודה, יש לי חותמת של מוסד בחולון, שעצרנו לעשות ... ,

גולן רייס:

תקשיב, החותמות האלה,

יעל טרסיוק:

הם רצו והם אמרו לנו אנחנו גם רוצים להיות מקום. והם אמרו לנו, בחולון מול הגן היפני, אחרי שסיפרנו להם את הסיפור, סתם מוסד, הם אמרו לנו, תקשיבו, כל עולה לרגל שיבוא עם הדרכון, אני מוכן, הוא של המוסד, לעשות לו קפה שחור, לתת לו למלא מים ולהשתמש בשירותים, אבל בתנאי שהוא חותם. סתם חותמת עוסק מורשה מספר יודעת מה. זה העניין.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז רגע,

יעל טרסיוק:

והוא היה במוסד.

יעלה ביטון דה לנגה:

פה יש סיפור,

יעל טרסיוק:

בסיפור. כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

בתוך סיפור.

יעל טרסיוק:

זה נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

את לא יודעת מה אני הולכת להגיד.

יעל טרסיוק:

נו? לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני הולכת להביך אותך קשות. הסיפור בתוך הסיפור או הסיפור שמעל הסיפור, זה, פה יושבים שני בני אדם, אחד איש כוחות הביטחון,

יעל טרסיוק:

לשעבר.

יעלה ביטון דה לנגה:

ששמו קשור במבצעים עלומים שלא נדבר עליהם פה, וקשורים בארגון מאד בחדשות היום, סתם, אני מסגירה אותו. איש שעשה כמה דברים בחיים, גדולים, ומתוך הליכת הבדד שלו, וההליכה האיטית שלו, בקמינו אני מניחה ואולי בעוד מקומות, מגיע למסקנה, זוכר את יעל ממקום אחר שהם עבדו יחד, ושני אנשים פרטיים מלאי תשוקה נכנסים להרפתקה, חבר'ה, תשמע, בעלי היה מגרש אותי מהבית מזמן. כאילו, כמה אפשר להתנדב. וואו, זה מה שאני עושה מהבוקר עד הערב. זהו, אז אם תשמעו שגורשתי, אז זה ... השניים האלה לוקחים אותנו וסוחפים אותנו, כל מי שמקשיב להם נסחף בסיפור הזה, שלחתי אותם למישהו חשוב,

גולן רייס:

פגשנו אותו.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבנר גורן,

גולן רייס:

אבנר גורן,

יעלה ביטון דה לנגה:

הם היו אצלו, את יודעת, דרך אברהם, נתיב אברהם, קצת ואונסק"ו, איך זה נקרא, לא רק אונסק"ו, היה,

יוני שפירא:

הוא זה שהתחיל את ה-

יעלה ביטון דה לנגה :

כן, כן,

יוני שפירא :

מסלול אברהם,

יעלה ביטון דה לנגה :

אני יודעת, את מסלול אברהם, נתיב אברהם,

גולן רייס :

בדיוק.

יעלה ביטון דה לנגה :

נתיב אברהם, מאור כשדים, מ... או אור, חרן, עד אלינו, דרך הבשמים זה לחצות את סוריה, זה, לא משנה. אבל כמי שהיה באונסק"ו, כמי שמכיר דרכים עתיקות, אמרתי, לכו, תיקחו ממנו. אז הוא הוקסם מהסיפור הזה, אז הסיפור שלכם הוא גם מעניין ואני רוצה לפרגן לכם, כי הקסמתם אותי, ואתם מקסימים כמעט כל אחד, ואולי אולי, אני יודעת שגם במשרד התיירות, מתלהבים מהסיפור, נכון?

יעל טרסיוק :

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

גם נגה,

יעל טרסיוק :

כן, כן, נגה.

יעלה ביטון דה לנגה :

ועכשיו, פה רעות, נשאר לבד,

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה :

את יודעת, זאת שמחזיקה את האצבע,

רעות פרנקל:

אין שום בעיה, אני בסדר עם זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

בסכר, אבל אני גם אעביר את זה כמובן ואנחנו עושים היום צעד ראשון, אבל אני אומרת לכם, כמו שכתבתי בזמנו לפני הרבה שנים לאבנר גורן, כתבתי לו באותו בוקר שהם יצאו עם פנינה אלמור ודודו, ודודו נפל, וכל הדברים האלה, כתבתי לו, עוד יבוא יום, יבוא יום, משהו כזה, ואנשים ילכו בנתיב אברהם, וילכו בו מיליונים ולא יזכרו שאדם, ואישה, וזה, וכל מי שהיה מעורב בזה, התחילו את זה וכולם צחקו עליהם. אז אני אומרת לכם, יכול להיות טוב ונכון שיהיה ו-, חברי יונתן, לא משנה איפה תהיה, לא משנה איפה תהיה, אנחנו צריכים לעזור לשני המיזמים האלה, או להתחבר או לא להתחבר, לתת את הצורך הזה, לתת את זה, וזה צריך לקרום עור וגידים. והעיר ירושלים, איך את תעני בבחינה?

גורה ברגר:

אני יודעת את זה, למדתי.

יעלה ביטון דה לנגה:

העיר ירושלים חייבת לחבוק את הדבר הזה, להיות חלק ממנו,

דוברת:

ולשמש את המגנט ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

משרד התיירות, זה פנינה, שתי היוזמות האלה,

נעמי צור:

כולנו בקשר עם נגה, אין מי ש... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

הם פנינות, הם אור גדול,

יעל טרסיוק:

אז אני,

יעלה ביטון דה לנגה:

הם משהו שהעיר הזאת חייבת,

יעל טרסיוק:

יש איזה שורה תחתונה.

יונתן פלג:

... בכיוון, בדרך לשם,

יעל טרסיוק:

השורה התחתונה,

יונתן פלג:

עם מצב התחבורה אפשר יהיה להגיע ... ,

יאיר קמיינסקי:

אנחנו נלך ברגל ... כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, רציתי להגיד, שמעתם? תראו, מי שמפסיד את השנינויות והחידודים של יונתן פלג, מפסיד דברים הכי,

דובר:

אנחנו נתחיל ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

יונתן, למשל, דיברנו על, אני, מותר לי להסגיר? קצת בסוף. אתמול היה לנו ישיבת סיעה, לא משנה באיזה שעות קשות של הלילה, ואז אני מספרת, אני מעדכנת גם מהרל"י, כי אני חברת דירקטוריון אז אני מעדכנת, ואני מעדכנת לגבי הרכבל, ומה, איפה זה עומד. אז אמרתי,

יונתן פלג:

אוי, לא, לא, לא.

יעלה ביטון דה לנגה:

רק את הבדיחה הזאת.

יונתן פלג:

לא, לא, לא,

יעלה ביטון דה לנגה :

נו, לא אומרת את הכל.

יונתן פלג :

לא, לא, לא.

יעלה ביטון דה לנגה :

גם לא את הבדיחה?

יונתן פלג :

וטו מוחלט. וטו מוחלט.

יעלה ביטון דה לנגה :

וטו מוחלט. יאללה, חבר'ה, פספסתם שנינה. הייתה לי הרגשה, לכן אמרתי את זה באיטיות, כדי שלא ייפלט. לא משנה. אז יונתן, תגיד מה אמרת עכשיו.

דובר :

לא, לא, לא.

יעלה ביטון דה לנגה :

בקצב של התחבורה הציבורית בירושלים.

יאיר קמיינסקי :

נלך ברגל כל הזמן.

יעלה ביטון דה לנגה :

ממילא נלך ברגל כולנו לירושלים.

נעמי צור :

אני רוצה להוסיף משהו פה.

יעלה ביטון דה לנגה :

כן.

נעמי צור :

קודם כל, כל כך נהניתי. אני ואסנת,

יעלה ביטון דה לנגה :

עוד לא סיימו.

יהודה פרוידינגר :

עוד לא סיימו.

נעמי צור :

עשינו את הקמינו איזה בספרד בספטמבר.

יעלה ביטון דה לנגה :

הכל!

נעמי צור :

120 קילומטר.

יעלה ביטון דה לנגה :

וואו.

נעמי צור :

קיבלנו את התעודה, החתמנו את הדרכון, ואנחנו הבנו שמה שאנחנו הולכים להתמקד באמת בחוויות הקצרות. מה עושים כשמגיעים לירושלים. אבל פה, ולא סתם יאיר יושב פה, כיוון שראש העיר וראש מטה יהודה וראש ממשלת ואבו גוש וצור הדסה, כולם חתמו, ואנחנו בשלבים של הקמה של מרחב ביוספרי, באגן השורק העליון, שזה החלק המאד משמעותי של העלייה לירושלים. יש גם החלטה של הצוות של המרחב, שעלייה לרגל ירוקה, שזה לא משנה אם זה שלנו או שלכם מבחינתי, שיעשו את זה. שזה הולך להיות המוטיב והרוח של התיירות המשותפת, ואנחנו רוצים ביחד, ואני אשמח אם הרל"י יעזרו לנו לפתח מפה ירוקה של כל האזור הזה, של כל החבל הזה, שיציין גם את המסלולים, גם איפה להתארח, מפתחים גם בפורום עסקים ירוקים.

גורה ברגר :

לא עשית פעם?

יעל טרסיוק :

אז רגע,

גורה ברגר:

לא עשית פעם מפה ירוקה?

נעמי צור:

אבל לא של כל האזור .

יעל טרסיוק:

רגע, אולי שנייה, אבל עוד לא סיימנו, יש לנו עוד,

(מדברים ביחד)

נעמי צור:

נכון.

יעל טרסיוק:

אנחנו, אני אגיד,

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לך חמש דקות, ואחר כך ... ,

יעל טרסיוק:

אין בעיה.

יעלה ביטון דה לנגה:

יאללה.

יעל טרסיוק:

אני אגיד קודם כל רגע על הסמל, ולא סתם בחרנו כף תמרים. נכון שזה לא הכף תמרים הקלאסי, זה בעיצוב כמובן, כשהאמצע זה ה-J של ירושלים,

יעלה ביטון דה לנגה:

מקסים.

יעל טרסיוק:

ומה שנקרא, הרבה פנים לה, הרבה דרכים לה, ירושלים זה מניפת דרכים גם מהמזרח וגם מדרום.

גולן רייס:

מי שידוע, כפות, כף תמרים היא חשובה לשלושת הדתות.

יעל טרסיוק:

בדיוק, ובשבועות שמים אותה על הסוכה, בשבועות, בסוכות. ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

קח לך.

(מדברים ביחד)

יעל טרסיוק:

הכל בסדר, הכל בסדר, רעות.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו משחררים את רעות, תודה רבה.

יעל טרסיוק:

תודה, רעות.

יעלה ביטון דה לנגה:

תעבירי את הדברים, ואני אשלח כמובן.

רעות פרנקל:

תודה.

יעל טרסיוק:

ואולי עכשיו, ונעמי, כי אנחנו נפגשנו בהתחלה, והבנו שאנחנו, יש שני דברים פה מאד חשובים, זה הדרך, ובסוף מה קורה באמת ביד הזאת. כי לקח לנו, גם לנו זמן להבין שירושלים היא המגנט שבסוף מושכת את הכל אליה, ולמעשה זה חלק גם מהשורה התחתונה, כי בסוף אנחנו רוצים הכרה בדרך הזאת, ואנחנו מבינים. אחרי זה אני אקריא לך את זה ואני אשלח לך, מבטיחה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אני ראיתי את זה כבר, לא?

יעל טרסיוק:

כן, בטח.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני ראיתי, אבל אני,

גולן רייס:

ואחרי זה נקריא את זה בקול ב ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני בוחנת את הראייה שלי,

יעל טרסיוק:

כן, כן, נקריא, נקריא.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אוהבת את זה.

יעל טרסיוק:

ואולי ההכרה הזאת, אבל אני רוצה שאת תשמעי, זה חשוב. זה לך, יעלה, השורה התחתונה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל אני רוצה שגם גדעון ותומר יקשיבו. תומר, אני אושיב אותך לידי. תומר, בוא שב לידי.

יעל טרסיוק:

אני רוצה שאת תקשיבי.

יעלה ביטון דה לנגה:

תומר, בוא שב לידי.

גולן רייס:

רגע, אנחנו רוצים את השורה התחתונה.

יעלה ביטון דה לנגה:

את לא יודעת כמה אנשים ... ,

שרונה דרעי:

אני גם אשמח להגיד כמה דברים.

יעל טרסיוק:

כן, כן. אז רגע.

גולן רייס:

... השורה התחתונה.

ובסוף אנחנו מחפשים או אנחנו רוצים את שיתוף הפעולה וההכרה, ואנחנו מבינים, כשהכרה הזאת ומתן תוקף של הדרך בא בשני מישורים, או בשני ממדים. אחד זה פיזי, סימון, אין מה לעשות. עולה לרגל, לא הולך עם ה-GPS, לא הולך עם הטלפון, כמו שהוא לא נוסע. בסדר? זה סימון, בטח שאנחנו מדברים על מרחב ירושלים, מאזור השיפוט. ממש סימון, ויש תורה שלמה של הסימון של הדרך, עד שער יפו כולל. זה החלק הפיזי. החלק הנרטיבי, זה בעצם גם בשני ממדים, גם בלוקאלי קהילתי כאן, וזה אומר, לצורך העניין, מסע, שזה החלום שלנו, שני מסעות, אחד לוקאלי, אחד בינלאומי. אחד לוקאלי, שלוקח את כל הרשויות והמקומות בדרך, מיפו עד ירושלים, עושים מסע, כי זה מה שאנחנו מספרים לעשות, וכל הדברים הכי טובים נולדו מתוך המסעות האלה. אנחנו הולכים ומדברים, אין כמו ללכת ולדבר. לארגן מסע של שישה ימים, של נציגי יפו עיר עולם, וחולון, וראשון, והמוסדות בדרך, עושים מסע איתם של שישה ימים, וקק"ל, ורט"ג, וכל העמודה הימנית שראיתם שם, ובסוף ירושלים מחבקת אותם כיעד, קודם כל, אנחנו, קודם כל לביתנו, זה מה שלימדו אותי. קודם כל לבני ביתך, שירושלים היא זאת שמחבקת את כל המקומות בדרך, את כל הרשויות, זה אחד. ושתיים זה ברמה הבינלאומית, אנחנו יודעים, אנחנו יודעים ואנחנו בשותפות עם אתר ועם ארגונים שמרכזים את כל הדרכי עלייה לרגל עולמיות. אותו דבר, להזמין נציגים מקמינו סנטיאגו, יפן, ויה פרנציסקנה, לעשות איתם את הדרך, ובסוף אנחנו מסיימים בירושלים.

גולן רייס:

נסיים בירושלים בחיבוק של ירושלים.

יעל טרסיוק:

ירושלים מחבקים.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז אני רוצה להציע משהו,

גולן רייס:

זאת אומרת,

יעל טרסיוק:

אנחנו יודעים,

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, רגע,

גולן רייס:

לקחת את הגורמים,

יעל טרסיוק:

אנחנו יודעים לעשות את זה.

גולן רייס:

לקחת הגורמים הכי חזקים בעולם בסשן הזה, אנחנו יודעים להביא אותם לפה,

יעל טרסיוק:

נכון.

גולן רייס:

תוך חיבוק של ירושלים, לעשות איתם את המסלול ולסיים בירושלים,

יעלה ביטון דה לנגה:

אז רגע, יש לי הצעה שאתה, לפני שאמרת את זה, ואני רוצה להציע, יהודה, תגיד גם אתה, יונתן. אני חושבת שלקראת יום ירושלים, אם אתם מסוגלים להתארגן על זה, יונתן, תגידו, תגידו. נעשה, נזמין את הוועדה, מי שרוצה, מי שיושב פה, מי שלא יושב פה, פורום רימון, ואת חברי מועצת העיר למקטע, בסוף.

יעל טרסיוק:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, לא ניקח אותם לרמלה. נסביר להם,

יעל טרסיוק:

כן, כן, כן,

יעלה ביטון דה לנגה :

ניתן להם.

יהודה פרוידינגר :

הקילומטר האחרון ... ,

יעלה ביטון דה לנגה :

מה אתה אומר, לעשות הכל,

יעל טרסיוק :

כן, התשובה היא כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

איזה קילומטר,

יעל טרסיוק :

כן. כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

אבל לא, קילומטר זה לא, אני אגיד לכם, קילומטר האחרון זה לא מספיק, כי הקילומטר האחרון זה שער יפו, כולנו שם כל הזמן. אני מדברת,

יעל טרסיוק :

כן.

יעלה ביטון דה לנגה :

נגיד, מהקסטל או מהסטף אפילו, אתם יודעים מה? כי הסטף הוא תחנה אצלנו,

יעל טרסיוק :

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה :

אם ראיתם.

יעל טרסיוק :

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה :
נגיד להגיע לסטף, זה יכול לקרות,

יעל טרסיוק :
לספר את הסיפור.

יעלה ביטון דה לנגה :
זה יכול לקרות אחרי שבוע ציון וירושלים ויכול להיות לפני, זה יכול להיות אחרי. יונתן, לעשות, תגידו לי מה אתם אומרים. להזמין, מי שבא, בא, אני לא הולכת להתאכזב, אבל בטוח, מספיק שיגיעו חמישה חברי מועצת עיר, ויגידו, תשמעו, זה היה מדהים, אנחנו מבקשים מראש העיר בהנהלה, לא אני אגיד את זה,

דובר :
למה חמישה?

יעלה ביטון דה לנגה :
יגיד פרוידינגר.

יונתן פלג :
לא, לא, אנחנו נבחר את אלה שהכי טוב שלא יהיו פה אלא יהיו במסלולי הליכה.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה :
בדיוק להצבעה קריטית, שלא, לא, תהיו איתי,

יהודה פרוידינגר :
ניקח אותם לשישה ימים מיפו,

יעלה ביטון דה לנגה :
לא, אני אומרת,

יהודה פרוידינגר :
שלא יהיו פה שישה ימים.

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, אבל מה הבעיה? שאף אחד לא יעשה מרחק כזה, אז אנחנו צריכים לעשות עם הקפצות, אין ברירה.

גדעון מור :

עשרה קילומטר.

יעלה ביטון דה לנגה :

לא, לא, אי אפשר, תקשיב,

גדעון מור :

עשרה?

יעלה ביטון דה לנגה :

אני מכירה את האנשים,

דובר :

לא משנה,

יעלה ביטון דה לנגה :

גם קילומטר הם לא ילכו.

יעל טרסיוק :

הכל בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

אדוני, הם לא ילכו גם קילומטר.

דובר :

יש לנו גם מורי דרך, הכל בסדר.

יעלה ביטון דה לנגה :

יש לנו מורי דרך. לעשות תצפית, לספר את הסיפור של הדרך, להראות את התעודה, לספר מה יש לפני. בקצרה, לא להלאות. לספר על איזה מאבק, נגיד ... , סתם, לספר על איזה, באמת, איזה מאמץ אזורי, כמו המרחב הביוספרי במתחם הזה, ויש לנו הרבה מה להגיד בסטף, ואולי להקפיץ חלק מהדרך, כי

הם לא יעשו את הדרך, סלח לי, הם לא יעשו, אני יודעת, ואז לעשות את, באמת, הקילומטר האחרון
כמו שאתה אמרת,

יעל טרסיוק:

וואי, דרך יפו,

יעלה ביטון דה לנגה:

ולתת להם תעודה, שירגישו את ההתעלות רוח,

יעל טרסיוק:

כן, כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

את הרוחניות.

יהודה פרוידינגר:

... בעין כרם.

גדעון מור:

יעלה, תיקחי את הרעיון הזה עוד פעם לא ליום ירושלים, יעלה,

יהודה פרוידינגר:

גם בעין כרם.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אבל אני רוצה,

גדעון מור:

בחג שבועות, בחג שבועות,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן? עלייה לרגל.

גדעון מור:

אני מביא את המחלקה של משמר הגבול מהעיר העתיקה הר הבית,

דוברת:

אבל הוא באמת עושה את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

טוב.

גדעון מור:

כל העיר העתיקה, עוד קבוצה של בית ספר,

יעלה ביטון דה לנגה:

הוא עושה מלא דברים, אני ... ,

גדעון מור:

עוד קבוצה של,

יעלה ביטון דה לנגה:

אגב, אתה מציג ... ?

נעמי צור:

אבל ניתן להם גם התנדבות.

גדעון מור:

עוד קבוצה של קצת מורי דרך, קצת עולים, קצת ערבים, הכל, ולתת את זה,

(מדברים ביחד)

דובר:

... תורמת למקום. תנועה.

יעלה ביטון דה לנגה:

שניה.

יעל טרסיוק:

... שנקבל את המימון ואת התקציב, ...

יעלה ביטון דה לנגה:

טוב, אני מטילה פה אחריות, אני מטילה פה, אני רוצה לשמוע אותך, שניה, אני מטילה פה אחריות בהתנדבות, אין לי תקציב, אני מצטערת, ואני בעצמי מתנדבת, ובגלל שאני מתנדבת כל היום אני גם לא עובדת כמעט, אז אם אתם רוצים לארגן מגבית אז בסדר.

(צוחקים)

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רק רוצה להגיד ככה, אני מבקשת מגדעון, יוני, ואתם, ואני כמובן, וכל מי שאחר רוצה להצטרף, אבל אתה, גדעון, אתה אחראי על הפרויקט הזה, בבקשה, אין ביצועיסט ממך לדבר הזה. תארגנו לנו הצעה קצרה, אני לא מתכוונת לקבל אישור בשביל הדבר הזה,

גדעון מור:

תזמיני, מי שבא בא.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני עושה את זה, אני מזמינה, מחזיקת תיק התיירות מזמינה,

גדעון מור:

ראש העיר יבוא.

יעלה ביטון דה לנגה:

את פורום רימון, את הוועדה, ואת חברי מועצת העיר וחברות. אגב, אגב, אגיד רק שניסיון ראשון שעשיתי ביום האישיה הבינלאומי, הזמנתי את חברות מועצת העיר, הצלחה מסחררת, לסיום ומפגש עם נשים, במיזם חברתי-קהילתי שיש לנו בעין כרם. הם לא הפסיקו לדבר על זה ואמרו, תעשי עוד מלא כאלה לכל חברי המועצה. הנה הזדמנות, ואנחנו אולי, אם מספיק שיהודה, יונתן, הוא בעל עניין קצת יונתן, אבל, לא אני, לא יעלה שהיא מחזיקה תיק תיירות, אלא יהודה יגיד, תשמעו, ישבתי בוועדת התיירות, השתתפתי בעלייה לרגל הזאת, דבר מופלא לעיר הזאת, מחולל כלכלה, מחולל תיירות, מחולל חברתיות. ראש העיר, אני מבקש מיוחד לתת הזדמנות לדבר הזה. ואז, נעשה מה שגם עשינו אז בזמנו עם אבנר גורן, שהתארגנו קבוצה של מורי דרך מכל הארץ, ועשינו ... נתיב, חלקו, אני עשיתי רק חלק קטן, ... או ממש כזה, והם המשיכו, הם חצו, לא יודעת מה, ת'ערבה, לא, לא, אפילו לא יודעת.

נעמי צור:

ואל תשכחי, אל תשכחי, אם רוצים,

(מדברים ביחד)

נעמי צור:

אם באמת רוצים, אם באמת רוצים להתחיל, חברים, מסורת של עלייה לרגל אחראית, אז נכניס לתוך החבילה את הקטע של התנדבות.

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה הולך?

גורה ברגר:

היה נעים להכיר.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה רבה לך על הכל,

דוברת:

תודה.

יהודה פרוידינגר:

שש.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, כן, אתה צודק, אתה צודק.

יהודה פרוידינגר:

קבעתי כבר עוד פגישה.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, קבענו שש. תודה רבה.

יוני שפירא:

שאלה לי.

יעלה ביטון דה לנגה:

את צודקת, ואנחנו עושים סבב קצר כדי להשתחרר.

יוני שפירא:

שאלה לי לחבר'ה.

(מדברים ביחד)

גולן רייס:

אנחנו נעביר לך את זה מסודר.

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע,

יוני שפירא:

יש יוזמה,

יעלה ביטון דה לנגה:

האם אני,

יוני שפירא:

של עלייה לרגל ברמות.

יעלה ביטון דה לנגה:

האם זה בסדר, מה שביקשתי? שנייה.

גדעון מור:

יותר מאשר בסדר, בשמחה אדירה לוקח את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

כל הכבוד לגדעון.

יוני שפירא:

... עלייה לרגל ביער רמות, שמצאו שם מוצגים מבית ראשון, ומסלולים והכל בתור יער רמות יש איזה חבירה שעשיתם איתם?

דובר:

לא עשינו חבירה ואנחנו תמיד פתוחים לעשות ... , אפשר, אנחנו פתוחים. בוא נשב. זה נראה לי,

(מדברים ביחד)

יעלה ביטון דה לנגה :

אני נותנת את רשות הדיבור לשרונה, יש לך חצי דקה. שרונה, אבל שרונה, היום את באת, זה טבילת אש. בפעם הבאה גם בפורום רימון את תדברי, ואל תדאגי. יש סבב,

שרונה דרעי :

אני אשמח מאד,

יעלה ביטון דה לנגה :

יש יותר זמן, זה שלוש שעות.

שרונה דרעי :

גם בשביל לארח, וגם לדבר יותר באריכות.

יעלה ביטון דה לנגה :

אז תגידי בקצרה. לא, אל תקומו. שרונה מדברת.

שרונה דרעי :

אז דיברנו על מחוללי תיירות ועוגנים. קודם כל אני אגיד שאני עובדת עם לוח שנה יחצ"ני שבנינו שהוא מאד מאד שימושי,

יעלה ביטון דה לנגה :

גם גורה העבירה לי תוך כדי.

שרונה דרעי :

כן, זה ממש מצוין.

יעלה ביטון דה לנגה :

תעבירי אותו להרל"י, תעבירי אותו.

שרונה דרעי :

אני בקשר ממש טוב עם רעות,

יעלה ביטון דה לנגה :

מעולה.

שרונה דרעי:

אנחנו עובדים נהדר.

יעלה ביטון דה לנגה:

תעבירי לסטיבן.

שרונה דרעי:

פסטיבל המוזיקה השנתי זה משהו שאנחנו עושים כל שנה ביוני. למה דווקא יוני? כי ב-21.6 זה נקבע יום המוזיקה הבינלאומי, ואנחנו ייסדנו את זה בעיר כיום שהוא בעצם יום חג. באירופה, מי שמגיע לצרפת, פה דה לה מוזיק, זה יום ממש מיוחד שבעצם לא הולכים לעבודה, רק שומעים מוזיקה מהבוקר ועד הערב,

יעלה ביטון דה לנגה:

מהמם,

שרונה דרעי:

בכל פינת רחוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

מתי נהיה ככל האדם.

שרונה דרעי:

הלוואי שבעיריית ירושלים נצליח לעשות את זה משהו יותר נרחב. מנגינות של תקווה זה תערוכה חדשה, שאנחנו נפתח לקראת אוקטובר, אני חושבת שאנחנו צריכים להיערך לקראת אוקטובר הבא בעיר הזאת. יעלה, זה משהו שבעיניי, אוקטובר הבא צריך להיות משהו שאנחנו נערכים אליו מראש ואנחנו במוזיאון המוזיקה,

גדעון מור:

שבעה באוקטובר.

שרונה דרעי:

... תערוכה, כן, לקראת השבעה.

יעלה ביטון דה לנגה:

מתי זה יהיה?

שרונה דרעי:

משהו שנקרא מנגינות של תקווה,

יעלה ביטון דה לנגה:

מתי באוקטובר זה יהיה?

שרונה דרעי:

אנחנו פותחים בתחילת אוקטובר את התערוכה והיא תרוץ כנראה עד סוף,

יעלה ביטון דה לנגה:

מי יודע על זה בהרליי ובתרבות?

שרונה דרעי:

עדיין לא, אנחנו בדיוק עובדים על ה-,

יעלה ביטון דה לנגה:

שזה ייכנס לעוגנים,

שרונה דרעי:

ברור.

יעלה ביטון דה לנגה:

שעוד לא קיבלנו.

(צוחקים)

שרונה דרעי:

בוודאי שזה יגיע לשם.

דובר:

גורה, תרשמי.

שרונה דרעי:

ואני רוצה להמליץ על משהו מדהים שמתרחש בנתניה וביפו, פסטיבל הסופרים. פסטיבל,

גורה ברגר:

יש לנו כבר.

שרונה דרעי:

מה יש כבר?

גורה ברגר:

יש בירושלים פסטיבל סופרים.

(מדברים ביחד)

דוברת:

יש פסטיבל סופרים, ... ,

דובר:

משכנות שאננים.

שרונה דרעי:

לא פסטיבל הסופרים, יש לנו פסטיבלי ספרות. העניין הוא,

יעלה ביטון דה לנגה:

אז רגע, רגע, הנושאים שאת מעלה הם לפעם הבאה, זה כבר חורג.

שרונה דרעי:

אין בעיה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אנחנו, קודם כל אני לא יודעת מתי וועדת התיירות הבאה, אבל היא תקדים את זמנה. היא לא תהיה באמת עוד שלושה חודשים כמו שמקובל, כי יש כמו שאתם רואים מלא דברים שאנחנו רוצים לקדם. אבל בפורום רימון את תדברי על זה, בסדר? אבל באמת יש פה פסטיבל סופרים שהוא דוגמה לכל העולם, זה במשכנות שאננים, יש לנו גם את אלול ספרותי שזה דבר מדהים, אתמול השתתפתי בזה, היה מדהים.

גורה ברגר:

ויש לנו מקום לסופרים ישראלים ... ביכורים.

יעלה ביטון דה לנגה :

שרונה, עוד משהו שקשור לתחום שלך, שאת מעשירה אותנו ככה מהר?

שרונה דרעי :

באופן כללי אני חושבת ששיתופי פעולה זה משהו שאנחנו עושים המון.

יעלה ביטון דה לנגה :

נכון.

שרונה דרעי :

הפורום הזה יכול להפרות אחד את השני בצורה נפלאה.

דובר :

ברור. זו המטרה.

שרונה דרעי :

ובאופן כללי, כיכר המוזיקה לקחה על עצמה לקדם את התיירות בעיר באופן עצמאי, מי שייסד אותה הוא איש עם הון פרטי שדואג המון לתיירות בעיר,

יעלה ביטון דה לנגה :

וגם להרס חלק ממוסדות התרבות בעיר, לצערי. את מדברת על,

שרונה דרעי :

לורנט לוי.

יעלה ביטון דה לנגה :

לורנט לוי, כן. אנחנו לא עושים לך את זה, אבל חלקנו נפגשים איתו גם במקומות פחות עם הסכמה. אבל בסדר, זה מאוד, השולחן הזה מכיל את כולם, כולל ביועצים שלי יש אנשים שמתנגדים לתפיסת השימור הקיצונית שלי. זה לא קשור, אוקי? זה בסדר.

שרונה דרעי :

אני חושבת שכולנו פה כדי להרים.

יעלה ביטון דה לנגה :

בדיוק.

שרונה דרעי:

כולנו פה כדי לבדוק איך אנחנו,

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, רק רצינו להיות בטוחים ש-

שרונה דרעי:

משתמשים במשאבים אחד של השני ולהרים את זה.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

שרונה דרעי:

אז להשתמש אחד בכלים של השני,

יעלה ביטון דה לנגה:

אגב, אני מאד משתמשת במיזם של כיכר המוזיקה, גם עם קבוצות אבל גם באופן פרטי, עם אורחים מהעולם, זה מאד מוצלח. אני חייבת להגיד. רק לפעמים דברים נעשים בחטא וקשה לנו איתם.

תומר שולמן-לוי:

לא בחטא, זה,

יעלה ביטון דה לנגה:

החטא הקדמון.

תומר שולמן-לוי:

בהבנה שמגיע ... ,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, אבל זה בסדר, את לא אחראית על זה. שרונה, אני רוצה לברך אותך על הצטרפותך לפורום,

שרונה דרעי:

תודה.

יעלה ביטון דה לנגה:

גם לפורום רימון וגם לוועדה.

שרונה דרעי:

תודה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני אשמח לראות אותך פה הרבה.

גורה ברגר:

תודה רבה ליעלה,

יעל טרסיוק:

תודה, ממש.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה לרות צפתי, תודה רבה שאת באה, ותמשיכי לבוא.

רות צפתי:

תודה, זה מרתק,

יעלה ביטון דה לנגה:

זה ממש, בטח מרתק לך,

רות צפתי:

תודה לכולכם.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואת מוזמנת להביא עוד אנשים.

דוברת:

אני אשמח להצטרף ... לוועדה.

יעלה ביטון דה לנגה:

חבר מועצת העיר, יש לך מה להוסיף? אני אשמח. משהו כזה.

דובר:

פורום רימון.

דובר:

פורום רימון.

יעלה ביטון דה לנגה:

רגע, רגע,

יונתן פלג:

לא, לא, לא,

יעלה ביטון דה לנגה:

יונתן, יונתן פלג, אני חייבת,

יונתן פלג:

אני משחרר את כולם, כל הכבוד, תודה רבה.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא, אני רוצה רק מילה. מילה שלך על,

יונתן פלג:

לא, בעיניי החיבור בין,

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל תקשיבו.

יונתן פלג:

בין איכות סביבה ותיירות הוא מתבקש, זה ברור שגם ילך ויגדל. ככל שאנחנו נבין את זה יותר ונוודא שהשתיות שלנו מוכנות לזה, כולם ירוויחו. הסביבה תרוויח, התיירים ירוויחו והעיר תרוויח.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה.

(מחאות כפיים)

יעלה ביטון דה לנגה:

בוועדה הבאה,

יונתן פלג:

תודה רבה.

יעלה ביטון דה לנגה:

או בפורום, לא משנה, אני, שתדעו, אני מזמינה את כולם, אני מזמינה קהלים גדולים לכנס ב-17.6, הוא מאד חשוב לי, אני אעבוד עליו מאד חזק איתכם כדי לבנות משהו שנרגיש שלא, שאנחנו מדברים אל ראש העיר, הוא למד על הפורום, הוא שמח על הפורום. אני לא באה להתקיף אותו בכלום, אנחנו לא רוצים, אנחנו רוצים לגייס אותו, כמו שדיברנו אז, ולפרגן לו על דברים שהוא עושה ולגרום לו לראות גם צדדים נוספים ולשמוע, אבל בעיקר אני רוצה שנחשוב על הנושא. והנושאים שאנחנו דיברנו עליהם, שתכננתי לפורום הבא, זה באמת הקשר שבין איכות סביבה ותיירות, וכן אני רוצה שאתם תגיעו לפורום רימון,

יעל טרסיוק:

זה כבר נמצא.

יעלה ביטון דה לנגה:

וכן תרחיבו לנו קצת ואני מקווה שעד אז,

יעל טרסיוק:

כבר נהיה אחרי,

יעלה ביטון דה לנגה:

כבר נהיה אחרי אחת מהיוזמות. עכשיו, אם אנחנו רואים שהיוזמה עם חברי מועצת העיר מתעכבת טיפה, נעשה את היוזמה שלך עם אנשי כוחות הביטחון ואיתנו,

גדעון מור:

לא משנה, צריך משהו שיווקי, צילום,

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, כן, כן,

גדעון מור:

בדרך תחנות של מים, מוזיקה,

דוברת:

... לצלם.

גדעון מור:

זה צריך להיות שואו, הצגה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז אנחנו צריכים לשבת,

גדעון מור:

... אני כבר רואה שהלשכה תגיד כן. מה יקרה בסוף?

יעלה ביטון דה לנגה:

השאלה מי יממן את הסיפור הזה. אנחנו ננסה להשיג לזה תקציב מהרל"י, אני אדבר עם אייל. תכינו לי תכנית מהירה שאני אוכל כבר שבוע הבא מצידי להציג אותה. אין לי שום בעיה. ואל תתמחרו לי עכשיו דברים שיבהילו אותנו, בסדר?

גדעון מור:

לא, זה אפילו לא כסף,

גורה ברגר:

אני רק אומרת שעין יעל,

גדעון מור:

גם הסיפור הוא לא כסף.

גורה ברגר:

עין יעל במקור זה עין יעל, זה תחנה בעלייה לרגל.

יעלה ביטון דה לנגה:

עכשיו יזמת את זה, ברגע זה?

גורה ברגר:

לא, זה השם של זה ההיסטורי.

יעלה ביטון דה לנגה:

שמעתם?

גדעון מור:

לא שמעתי, גורה,

גורה ברגר:

עין יעל, זה התחנה ב-,

גדעון מור:

גורה, מה אמרת?

גורה ברגר:

עין יעל, השם המקורי של זה זה עין יעל, כי זו הייתה תחנה,

יעלה ביטון דה לנגה:

יאללה. נטע, תודה רבה. אנחנו מודים לכולם, אפשר לסגור. תודה רבה.

סיום הדיון